

LLUCMAJOR

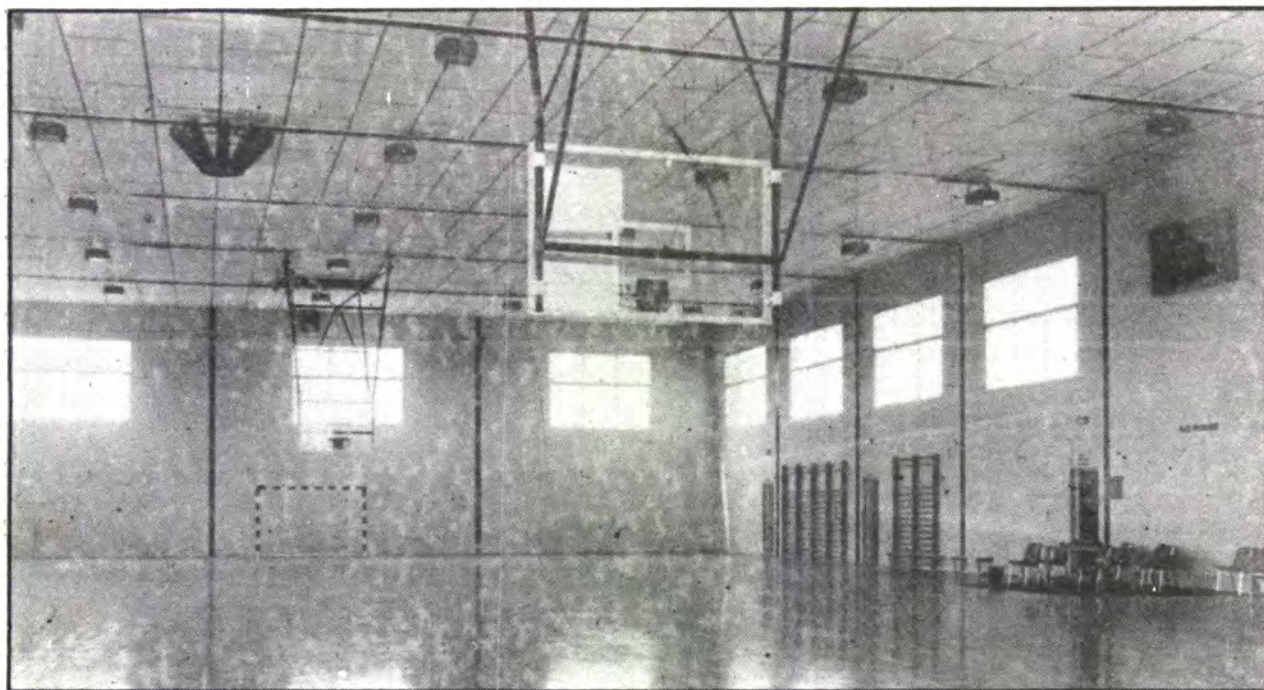

ABRIL 1.983

de pinte en ample

Número 20. Preu: 60 ptes.

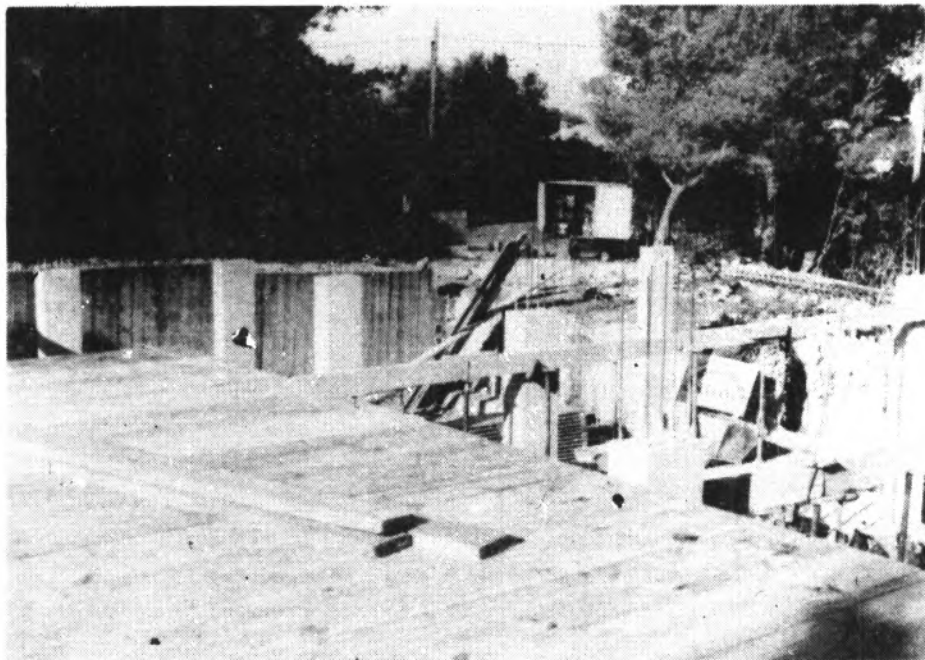
UNA INSTAL·LACIO D'AVANTGUARDA PER A L'ESPORT DE LLUCMAJOR

N'URSULA BARRACA, UN TESTIMONI POPULAR

N'Ursula Servera Salvà, gaiato en mà, passeja els seus 87 anys com la més desxondida de totes les llucmajoreres vestides de pagesa, amb uns ulls ben oberts darrera els vidres d'unes ulleres que tot ho han vist i tot ho recorden amb una memòria poc freqüent. Sense pensar gaire sap reproduir la vila d'abans, la gent que venia, les gloses que es feien per qualsevol motiu, fins i tot els preus dels objectes més usuals...

EMPRESSES *Fullana*

**UNA EMPRESA MODERNA
AL SERVEI DE LA CONSTRUCCIO**

Convento, 157 - Tel. 66 04 60
LLUCMAJOR

OBERT TOTS ELS DIES

SERVEI DE BEGUES I MENJARS
DE QUALITAT A PREUS RAONABLES

Avinguda Carles V (Tel. 66 11 17) LLUCMAJOR

JUDO

AHORA TAMBIEN EN LLUCMAJOR, A PARTIR DEL 1 DE MARZO

LOCAL : DOJO KODOKAN
C/ MAJOR, 39

HORARIO : martes y jueves de:

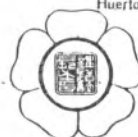
- a) 17,30h. a 18,30h.
- b) 18,30h. a 19,30h.
- c) sabados de 11h. a 12h.

INFORMACION E INSCRIPCIONES :

durante los dias y horas de clase o llamando al :

DOJO KODOKAN

Huertos, 9 y 13 Teléfono 2114 28
Palma

PROFESORES TITULADOS POR EL CONSEJO SUPERIOR DE DEPORTES

próxima iniciación de clases de **YOGA**
(la matrícula está abierta)

DIRECTORES TECNICOS :

- ROBERT MURATORE
Maestro Nacional
Cinturón Negro 5º DAN.
- LLUC MAS
Maestro Nacional
Cinturón Negro 3º DAN.

PROFESOR :

- JAUME BALAGUER
Entrenador Regional
Cinturón Negro 2º DAN.

Revista mensual.
Depòsit legal PM 350-1.981
Any II.

EDITA:

Obra Cultural Balear de
Lluçmajor.

INFORMACIO I**PUBLICITAT:**

Carrer Esperança, 2
(Lluçmajor).

DIRIGEIXEN:

Catalina Font i
Maties Garcés.

COL.LABOREN:

Ignasi Barceló.
Miquel Barceló.
Jordi Bayona.
Francisca Capellà.
Miquel Cardell
Joan Clar.
Sebastià Coll.
Bartomeu Font.
Antoni Garau.
Coloma Julià.
Guillem Oliver.
Jaume Oliver.
Margalida Palou.
Miquel Sbert.
Tomeu Sbert.
Catalina Serra.
Joan Socias Socias.
Arnau Tomàs.
Francesc Verdera.

SECCIO ESPORTIVA:**Coordinador:**

Joan Quintana.

Col.laboren:

Jaume Clar.
Joan Clar Coll.
Jaume Manresa.
Bartomeu Trobat.
Bernat Vadell.

FOTOGRAFIES:

M. Clar.
Fermín.
C. Julià.
Mut Fotos.

IMPRIMEIX:

Edicions Manacor, S.A.
C/ Retiro, 2 - Manacor.

EL PENSAMENT DE LA
REVISTA S'EXPRESSA
NOMES A TRAVES DE
L'EDITORIAL.

El pavelló cobert, patrimoni de l'esport lluçmajorer

Lluçmajor té a partir d'ara un complexe esportiu que sense cap dubte serà motiu d'orgull per als esportistes locals, tot i que la nostra ciutat se situa entre els privilegiats que compten amb una infraestructura esportiva a nivell europeu. No exagerem, el pavelló poliesportiu cobert constitueix una autèntica joia en tot el que es refereix a funcionalitat i comoditat.

Ara arriba allò més difícil encara que sembli al contrari. Es veritat que el pavelló ha costat més de cinquanta milions i que s'ha hagut d'aconseguir les necessàries subvencions per dur a terme l'obra. Però tota aquesta tasca no és sinó una primera passa a la qual ha de seguir la planificació necessària per a que la inversió resulti rendable per a la parcel·la la qual s'ha destinat: l'esport lluçmajorer.

Ha arribat, idò, el moment de la planificació. La nova instal·lació ja ha despertat l'admiració general, només al seu inici. L'eufòria de la traca festiva durarà ben segur fins al Campionat Mundial de Bàsquet Junior que es disputarà a la nostra illa el proper mes d'agost i si, tot surt bé, augmentaran les felicitacions. No obstant això, un arbre no pot ocultar el bosc. La instal·lació necessitarà un notable pressupost per al seu manteniment i, posteriorment haurà de passar comptes de la seva aportació a l'esport de Lluçmajor.

Ara els esports sala són els grans beneficiats per la decisió del Consistori i baix del sòl del pavelló han de tenir el calor necessari per aconseguir un desenvolupament d'acord amb el meravellós marc que serà l'escenari de les seves confrontacions esportives. I, a la vegada, el pavelló no es pot convertir mai en un vedat tancat. Això és el repte que ha de resoldre el Consistori.

La instal·lació, com hem esmentat abans, és una meravella del seu gènere, un vertader complexe esportiu i prova d'això és que, a distints nivells ja ha començat l'auto imposició de "medalles" i tots s'apunten a la consecució del resultat final. Les aigües es calmaran després dels típics "bombos i platillos" i esperam que la nova instal·lació quedi al marge de protagonismes polítics i cumpli la vertadera funció al servei de l'esport en primer lloc lluçmajorer i també del mallorquí.

NOTICIES LOCALS

ACABADES LES LLISTES PER A LES MUNICIPALS

Els preparatius per a les properes eleccions municipals han començat amb el primer pas que suposa la designació de les llistes dels corresponents partits. En la disputa pels 17 escons del

nostre consistori hi seran presents la coalició AP-PDP, PSOE, UM i PCIB, per tant seran quatre les candidatures que sol·licitaran el vot ciutadà.

Al moment de tancar l'edició, aquests són els partits polítics que han fet públiques llurs llistes.

PSOE.

Tomas Garcias Oliver
Manuel Rodríguez Valencia
Maties Stela Salvà
Joan Caldés Mòjer
Antoni Jiménez Sánchez
Gabriel Rigo Miralles
Manuel Valenzuela Arroyo
Joan Matamalas González
Joan Oller Ballester

Josep Isidro Miñano

Magdalena Garau Pelegrí
Antoni Mas Jaume
Jerònia Vich Llambias
Sacramento Carmona Pastor
Isabel Romo Naranjo
Eduardo Garcia González
Maria Roca Peña.

PCIB.

Llorenç Pons Pons
Manolo Garcia González
Bartomeu Roselló Bauçà
Julio Mancilla González
Pere Antoni Feliu Prohens
Joan Guillen Rex
Antoni Tomàs Tomàs
Jesús Calvo Pasios
Cristóbal Avila Tubio
Ricardo Garrido Valverde
Antoni Pérez Rubio
Pere Santos Hernández
Benigno Gonzalez Gásquez
Francesc Domínguez Carre-
ras.

Lucia Vidal Piña
Antoni Real Escalante
Josep Tobias Moreno

UNIO MALLORQUINA

Miquel Manresa Puig
Guillem Aulet Sastre
Joan Puigserver Jaume
Joan Josep Maestre Gómez
Antoni A. Pons Alba
Joana Maria Nadal Guasc
Marc Gelabert Vidal
Guillem Salvà Oliver
Bernat Tomàs Tomàs
Guillem Barceló Cardeli
Josep Manuel Espasandín
Bustos
Martí Pascual Santandreu
Maria Manresa Garcias
Francesc del Salto Cortés
Maties Mesquida Bestard
Jaume Bonet Rubí
Rafael Rebassa Oliver

COALICIO AP-PDP

Antoni Zanoguera Rubí AP
Miquel Mas Juan (Indep.)
Sebastià Artigues Boscana
PDP
Antoni Monserrat Tomàs
AP
Joan Perelló Palmer AP
Miquel Martí Truyols PDP
Jaume Adrover Oliver AP
Josefina Bernat Pérez (Ind.)
Antonia Vadell Adrover AP
Llorenç Ginard PDP
Manuel Pavon Martín AP
Bernat Pou Ordinas AP

AUT **ELECTRIC**
Barceló

Secadores de manos
JUNKERS

La solución más higiénica, rápida y económica
para el secado de sus manos

Llorenç Pons Mesquida AP
Vicenç Ferretjans Font PDP
Encarnación Centella Rodrí-
guez AP

Gabriel Rosselló Ramis PDP
Joan Pascual Santandreu AP
SUPLENTS:

Rafel Fiol Adrover AP
Antoni Faidella Fuster PDP

NOTA DE LA REDACCIO.

Al passat núm. 19 de la nostra revista, al resum de la Taula rodona sobre Maria Antònia Salvà, quan Miquel Pons ens parla de la vetlada-homenatge al teatre Principal de Ciutat diu que Guillem Colom va parlar de "S'amor de St. Francesc d'Assís a ses petites coses". Havia d'haver dit que Guillem Colom va parlar de "Notes biogràfiques i Lluçmajor" i el pare Miquel Colom de "S'amor de St. Francesc d'Assís a ses petites coses".

També voldríem dir que a l'article "De l'avortament i altres afers" va sortir publicada una fotografia molt poc escaient d'un embaraç que no venia gens a to amb la serietat de l'article. Ni l'autora ni la redacció hauríem volgut que sortís aquestà fotografia, la va publicar Edicions Manacor, per problemes d'espai.

I continuant amb els malentesos, hauríem de rectificar que la carrossa exòtica dels darrers dies no era obra dels alumnes d'En Tomeu Bergas, sinó d'un grup esporàdic.

CONCERT DE MUSICA SACRA

Dimecres dia 30 de març, a les 21'30 a l'església parroquial tindrà lloc un concert de Música Sacra per la Banda de Música de LLucmajor, que interpretarà Bach, Haendel...i també Jaume i Xamena, compositors llucmajorers.

Aquest acte està organitzat per l'Ajuntament, com també ho va ser el concert celebrat el passat divendres 25 al Convent dels Franciscans, pel "Cuarteto Mallorca" compost per Francesca Bosch i Francesc Baell. Acte inclòs dins el programa d'homenatge a dona M. Antònia Salvà en el XXVè aniversari de la seva mort.

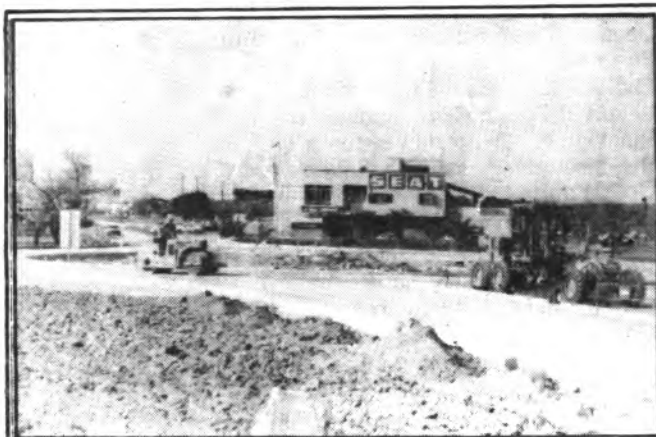
"DE LA PAGESIA NOSTRADA"

El llucmajorer i Doctor acaba de publicar un opuscle titulat "De la Poesia Nostrada", que és una separata de Els nostres arts i oficis d'antany", tom IV, obra que duen a terme el P.Joan Llabrés i Ramis T.O.R. i Jordi Vallespir i Soler, per tal de recobrar tot quant està en perill de perdre's.

L'esmentat treball és un petit resum de les pròpies vivències infantils de l'autor a les seves finques rurals, amb una ambientació poètica i una referència a totes les feines i converses dels camperols.

Aquest opuscle representa una més de les mol-

tes tasques encertades del nostre historiador.

HAN ACABAT LES OBRES DE LA RONDA PONENT

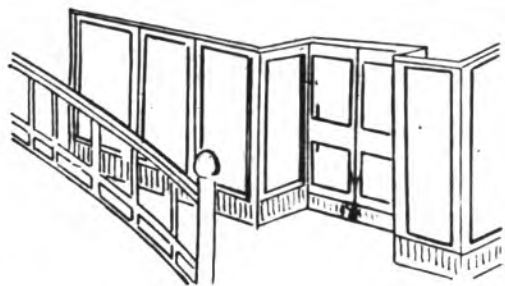
Els treballs per a l'obertura de la Ronda Ponent han finalitzat i la nova via de circumval·lació de la ciutat està a punt per acollir el desviament del tràfic de la carretera Palma - Santany. Les obres han estat realitzades per MOPU i l'Ajuntament, essent el seu pressupost total d'uns quinze milions de pessetes.

Amb l'entrada en servei de la nova ronda, el nombrós tràfic que es dirigeix a les poblacions i nuclis costers queda desviat dels carrers ciutadans. Per això els responsables municipals tenen pràcticament enllestit el canvi dels senyals de tràfic per a

l'oportú remodelat de la circulació urbana. Pareix que el carrer Ciutat seguirà amb una direcció com abans amb la finalitat de facilitar l'entrada dels vehicles que, amb direcció Palma - Santany, accedeixen a la Ronda Ponent.

El ferm corresponent asfaltat ha anat a càrrec del MOPU, mentre que les obres d'infraestructura, enllumenat i voreres han estat costejats per les arques municipals.

Els propietaris afectats (una vintena) arribaren a un acord amb l'Ajuntament per a la cessió gratuïta dels terrenys.

**FERROS ARTISTICS
I FORJATS**

**ESPECIALITAT EN
TREBALLS D'ALUMINI**

CERRAJERIA

Jaime Maimó

Villa de Madrid, 4
Avd. Carles V, s/n - Tel. 66 06 82

LLUCMAJOR
(MALLORCA)

BIBLIOTECA DE LA "CAIXA" NOVES AQUISICIONS

Danae.- "Diccionario Español-Ruso Ruso-Español"
Ferrater M.J.- "Diccionario de Filosofía" (4 vol.)
Civitas.- "Enjuiciamiento Criminal"
Civitas.- "Código Civil - Código Penal"
Sahakian W.- "Historia y sistemas de la Psicología"
Risebero B.- "Historia dibujada de la Arquitectura Occidental."
Hiat H.- "Matemáticas técnicas"
B. Mas Sarda.- "El ABC de la Bolsa"
Durrell G.- "Guía del Naturalista"
Grosswirth M.- "El Vídeo en casa"
Gómez de Liaño.- "Dalí"
Bobbio N.- "Diccionario de Política"
González Marqués F.- "Un estilo ético"
Díaz - Plaja A.- "Rabindranath Tagore"
Schoeck H.- "Diccionario de Sociología"
Hawley G.- "Diccionario de Química y productos químicos"
Seco M.- "Diccionario de dudas y dificultades de la Lengua Española"
Bozal V.- "Diccionario del Arte en España"
Valenti i Fiol.- "Sintaxi Llatina"
Morris D.- "El Deporte Rey"
Akehurst M.- "Introducción al Derecho Internacional"
Enciclopedia.- "Enciclopedia de Historia Universal"
World.- "World Press Photo 82"
Arbó J.- "Hores en blanc"
Kotzwinkle W.- "E.T. El extraterrestre"
Sagan F.- "La mujer pintarrajeada"
Musil R.- "Tres mujeres"
Lera A. Ma. de.- "Secuestro en puerta de hierro"
Hesse H.- "El último verano de klingsor y otras narraciones"
Roig, Monserrat.- "L'hora violeta"
Diccionari.- "Diccionari d'enginyeria elèctrica"

Beneficiu-vos del servei de "Prèstec de LLibres"

CAIXA DE PENSIONS "la Caixa"

Cristaleria Llucmajor

Envidrat d'obres - Miralls - Vidres de Color - Decorats - Vidres en general

Ronda Migjorn, 105 - Teléf. 66 14 93 - LLUCMAJOR (Mallorca)

NOTICIES ARENALERES

L'Ajuntament de LLucmajor acordà l'aprovació d'un projecte per a construir un "Camp d'Esports Municipal". Ha redactat l'anomenat projecte l'arquitecte municipal Miguel Pino del Río i el pressupost inicial és de quasi vuitanta-vuit milions de pessetes. A la vista de les normes que regulen la construcció, ampliació i modernització d'instal·lacions esportives del Consell Insular de Mallorca per aquest any 1983, ha estat sol·licitat la corresponent inclusió en el plaç i s'està a l'espera de lo que dictaminï la citada entitat oficial.

De tota manera és bo tenir en compte la primera part del projecte costaria 3.461.650 pessetes, amb càrrec al Consell Insular i d'altre tant a càrrec del Consell Superior d'Esports. El pressupost en total d'aquesta primera fase és de 16.923.300 pessetes.

El nou "Camp d'Esports Municipal" de S'Arenal podria estar situat aprop de l'actual "Camp Roses", al final del carrer Dragonera, i, condició indispensable és que els terrenys sien cedits per a vint-i-cinc anys, i durant aquest temps mantenir-se les instal·lacions sense poder-se cedir a altre ús que

no sia l'esportiu. Bona notícia. Esperem que és pugui dur a terme en benefici comú.

Per al proper mes d'abril s'està preparant una prova per a minusvàlids. Una novetat que ens ha paregut molt interessant. En aquesta carrera i prendrien part persones de Mallorca i de Catalunya. Seria la primera competició d'aquesta índole que es celebraria a S'Arenal. L'itinerari es pretén que sigui des del creuer de carreteres, junt a Ca'n Pastilla, on se desvia la carretera antiga de Palma a LLucmajor i arribada devers l'hotel San Diego o el Club Nàutic. S'hauria de suprimir per unes hores la circulació rodada per un vial de l'autopista per primera línia, cosa factible, però difícil, durant la temporada turística.

Aquesta prova per a minusvàlids significaria rendir-mos tothom davant tant de cabdal d'humanitat i comprensió i estaria coordinada p'En Josep Peñalver, industrial y atleta local arener. La platja arenalera serà escenari del fet. Endavant, Peñalver! Tindrà, esperam, bons col·laboradors.

Tomeu Sbert

Dr. Juan E. Carrero Rianza**29 anys al servei de Lluçmajor**

Seguint la retxa que ens traçarem quan vàrem començar la publicació d'aquesta revista, d'entrevistar les autoritats eclesiàstiques o civils, els polítics i tots aquells professionals que per la importància de la seva tasca són part important dins la vida quotidiana dels llucmajorers.

En aquesta ocasió hem tengut l'oportunitat de parlar amb el Sr. Juan Eugenio Carrero Rianza, Dr. en medicina, que a més té la especialitat de psiquiatria i medicina familiar i comunitària.

Va néixer a Madrid, on va cursar els seus estudis i l'any 1.957 va venir a Mallorca com a metge d'aviació; cos al qual va exercir fins fa sis anys, quan va decidir dedicar-se única i exclusivament a la seva tasca sanitària a Lluçmajor, on hi treballa des de l'any 1.962.

-Sr. Carrero, quina és la impressió referent als malalts llucmajorers?

-Es gent que es preocupa per la seva salut encara que per ventura no sempre segueixen els consells que els donen, especialment si els resulten molestos en qualche sentit. L'atenció és especial cap als nins, per part dels pares i cap a les persones majors. Es un fet constatat que la visita al metge i el consum de certs medicaments entra dins els anhels consumistes de la

societat actual; però al mateix fet que es realitzin freqüents i abundants reconeixements que en principi pareixen no ser necessaris permeten detectar precoçment malalties que d'una altra manera només serien diagnosticades quan estarien en un estat avançat. La pràctica socialització de la medicina preventiva ha permès una gran millora a tots els nivells.

-¿Quines creu que són les causes que produeixen més contratemps a la salut dels llucmajorers?

-Crec que descuiden, fonamentalment l'aspecte de l'alimentació, quasi sempre per excés quantitatiu i per greus defectes en l'elecció i poca varietat dels aliments. Especialment un gran consum de pa, llegums secs i greix, especialment de porc i els seus embotits. Les generacions joves estan modificant aquests hàbits alimentaris, augmentant la ingestió de carn, verdures i peix. A causa d'allò són freqüents les malalties cardiovasculars com hipertensió (sang alta), arterioesclerosi o metabòliques com la diabetes, obesitat, etc...

-¿En els reconeixements anuals escolars quines són les anomalies que amb més freqüència es detecten?

-Sense cap dubte les càries dentals, essent més freqüents quan menor és l'edat del nin. Hem com-

provat estadísticament que són molt més usuals en el en el nucli urbà de Lluçmajor que a la zona de S'Arenal, sent un problema que resultaria molt necessari estudiar-lo en profunditat des d'un punt de vista epidemiològic. També es detecten peus plans, defectes visuals, auditiu.

-¿Quin és el ritme de treball d'un metge a Lluçmajor?

-A pesar que es realitzen torns de guàrdies per a urgències durant la nit i els dies festius, les hores que com a mínim treballa el metge són unes 72 hores setmanals.

-¿Quins varen ser els motius que l'impulsaren a realitzar els estudis de psiquiatria després de tants d'anys d'exercir com a metge de medicina general?

-Sempre m'han interessat extraordinàriament les relacions entre la ment i les malalties d'apariència orgànica. Per a mi la psi-

quiatria, el coneixement de la personalitat humana, sana i malalta, és una cosa apassionant. A més resulta molt útil per fer una sicoteràpia en les habituals enfermetats sicosomàtiques, que es veuen tots els dies.

-¿En aquest específic sentit, quins problemes hi ha en el poble?

-Un dels problemes socials més importants és el de l'atur, que junt amb la lògica angústia davant el futur incert, origina una modificació dels costums de l'individu que després pot resultar difícil abandonar per insertar-se un altre pic dins de la vida reglamentada del treball.

A tots els nivells i de manera més preocupant entre la joventut s'està produint un augment del consum de l'alcohol, es produeixen greus modificacions del comportament individual i social.

-Se comenta pel poble que pensa anar-se'n. Es això veritat?

-Des de fa 20 anys que estic aquí, periòdicament, es corre el mateix remor. Desconec el seu origen, però ni abans ni ara m'he plantejat en absolut la qüestió. M'he trobat i me trob molt a gust i agraït de la gent d'aquí. Tenc dos fills que són llucmajorers i tot plegat me lliga al poble del qual crec que som part.

Ignasi Barceló.

Plaça Espanya, 11 bis.

Born, 7 Tel. 66 02 75

JOIERIA - RELLOTGERIA
COMPOSTURES

Olegario

TROFEUS I GRAVATS
ART. REGAL

FOTO CLAR
Perfumeria

Reportatges, Fotos d'estudi
carnets. . .

OFERTES EN CAMERES FOTOGRAFQUES
VENDA DE CARRETES. . .

C/. Nou, 8 - Tel. 66 06 32 (LLUCMAJOR)

III Assemblea dels Cristians a Lluçmajor

El passat 17 de març es va celebrar la IIIa Assemblea Parroquial. Participaren més de 200 persones amb la presència del Sr. Bisbe D. Teodor Ubeda.

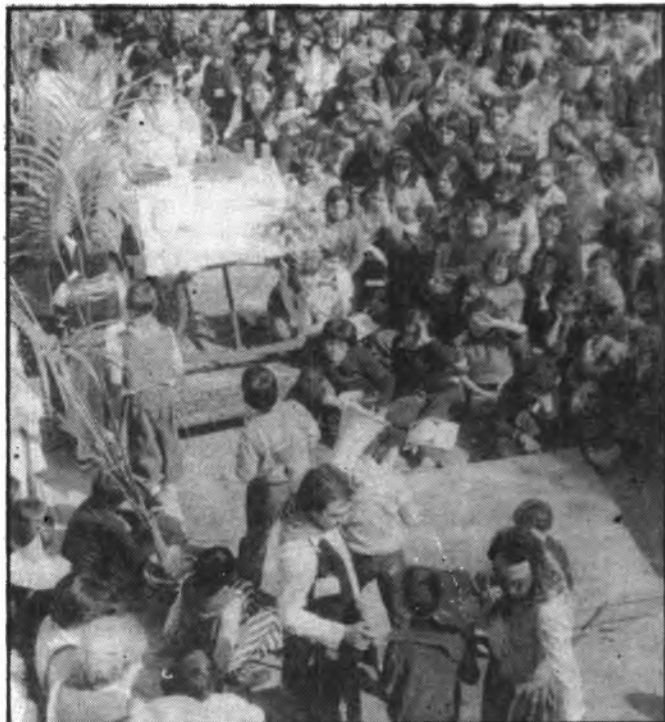
Després d'uns moments de pregària s'explicà el significat del tema de l'Assemblea: el que feim els cristians, allunya o acosta a l'Evangeli?. Ens reunírem per grups, un total de 13, i discutírem la següent qüestió:

¿Què es pot fer concretament dins la nostra Parròquia per a l'evangelització dels allunyats respecte al testimoni evangèlic dels preveres i seglars, pastoral juvenil i matrimonial, fune-

rials-misses i demés celebracions, accions cap als més necessitats, mitjans de comunicació, etc.?

Però, abans, cada grup havia proposat un candidat per formar part del Consell Parroquial de Pastoral (El Consell Parroquial de Pastoral és un grup de cristians responsables, que programa, anima, coordina i revisa tota l'acció pastoral de la mateixa Comunitat en comunió amb l'Església Diocesana. Art 1 dels Estatuts dels C.P. de P.).

Després, cada un dels participants va votar a dos dels 13 membres elegits. Sortiren elegits en Toni Cardell Noguera i en Pep Bon-

nín Tarongí.

Reunits, altre vegada tots plegats. El secretari de cada grup va donar compte a l'assemblea de lo parlat a cada un dels grups.

Per acabar, el Sr. Bisbe, va parlar de les passes a donar vers els allunyats, es concretaren en quatre:

-els cristians hauríem d'esser un mirall del rostre de Jesús, un testimoni viu de l'evangeli.

-els cristians hauríem d'esser un testimoni de la pau, de la unitat; hauríem de tenir una presència activa en el quefer del món,

presència reconciliadora, que la pau de Jesús es faci present dins el nostre món.

-els cristians hauríem de tenir un esperit d'acollida, una actitud d'escoltar, de comprendre, de tenir el cor i les mans obertes als germans.

-els cristians hauríem d'estar sempre en camí, potenciant el diàleg amb els allunyats.

Per allà la mitjanit ens acomiadàrem amb ganes de fer camí, d'anar canviant poc a poc, d'estar més oberts al diàleg...

"ES LLEVAT".

Seat Trans. Lo bonito es su dureza.

Lo bonito de la Seat Trans es su acabado, su equipamiento, sus asientos reclinables, todos sus detalles.

Lo bonito de la Seat Trans es que carga con más de media tonelada. Como si nada.

Y que llega con soltura a los 125 Km/h. Seat Trans. ¡Qué bonita es su dureza!

SEAT Trans
La nueva furgoneta Seat.

Rubí Automóviles
Lluçmajor, S. A.

AGENTE

AUTO ESCUELA

Rafael Fiol

LLUCMAJOR: Pescador, 19 - Tel. 66 02 46
S'ARENAL: Pl. dels Nins, 3 - Tel. 26 43 51
PISTA DE PRACTIQUES: Telèfon 66 17 25

El Judo contra l'agresivitat

KODOKAN-LLUCMAJOR és el gimnàs de JUDO, AIKIDO i IOGA que tenim des de fa unes setmanes al poble. Aquesta tasca és realitzada per dos professors, Jaume Balaguer i Lluc Mas; nosaltres hem anat a parlar amb un d'ells, amb en Lluc perquè ens expliqui en què consisteix aquesta gimnàsia, esport, o, com diuen ells, forma de vida.

Per a nosaltres el Judo és, sobretot, formació, basada en el respecte i en la no violència.

-Abans de crear aquest nou gimnàs, realitzàveu la vostra labor al Col·legi Públic Llucmajor, com així heu deixat ses escoles?

-Ara fa tres cursos que venim i fer JUDO a s'escola plantejava una sèrie de problemes. En primer lloc havíem de servir-nos d'una aula escolar, la qual cosa suposava haver de retirar tot el material de l'aula, etc... i en segon lloc, només hi tenien cabuda els propis alumnes del col·legi; és a dir, que era un cercle tancat. Nosaltres allò que pretenem és que puguin venir tots els al·lots del poble, que tots hi tinguin cabuda. A mes, econòmicament tampoc no guanyàvem res i encara que no sigui exactament un negoci, sempre es mira que no tot siguin pèrdues, ja que hem de traslladar-nos de Ciutat. Feia temps que ja cercàvem un local que ens servís però no trobàvem res, havíem fet algunes gestions a través de l'Ajuntament però no havia donat resultat, a la fi, a través d'uns familiars que viuen aquí hem pogut aconseguir aquest local que hemacondicionat el millor possible per realitzar aquesta labor.

-Ens podríeu explicar una mica els objectius del JUDO?

-El JUDO de competició és un esport, però com a activitat és una forma de vida com una altra. Lo que m'interessa és un respecte

no només cap als altres, sinó també cap a totes les coses (no tirar un paper en terra, no ferir un ocell...) A través del JUDO intentem inculcar als al·lots un sentit de responsabilitat i respecte. No és el mateix que jugar un partit de futbol pel carrer. Aquí s'han de saludar, s'ha de demanar permís al professor, és una disciplina però mai no imposada, sinó raonada.

Hem de pensar que els al·lots, quan vénen, han estat 5 hores a escola, en tensió i acudeixen amb una gran càrrega d'agressivitat. Volem dirigir aquesta energia cap al JUDO. En una paraula, que els al·lots entenguin que allò que ells fan sempre té conseqüències per als altres.

Aquí no entrenem amb la idea de defensa personal.

-Quines diferències bàsiques hi ha entre el JUDO i AIKIDO? són arts marcials destinades a la defensa personal?

-AIKIDO és el nom de l'art marcial més moderna. Les classes d'AIKIDO aniran dedicades a al·lots més grans, com el IOGA (a partir de 14 anys). L'AIKIDO té una finalitat més

elevada, parteix de la base d'una filosofia totalment oriental; no és com el JUDO en el qual cerquem el màxim rendiment amb la llei del mínim esforç. No obstant això, nosaltres no entrenem cap a la defensa personal, encara que s'hi pot usar, com a tal. Segons l'atac, és la resposta. Procuram que el contrari al caure no es faci mal, sempre respectant el contrincant. Si es mira des del punt de vista de defensa personal, està clar que no importa gens si el contrari cau de la pitjor manera possible ja que es tractaria de defensar el físic del judoka. El JUDO és l'esport que té un índex més baix d'accidents i és l'esport preferent escolar. Es pot començar a practicar a partir dels 5 anys i no té edat límit. En canvi l'AIKIDO és com una dansa, composta per moviments circulars, més complicada i els resultats es veuen més a llarg plaç.

llam a llocs on fins i tot hi ha majoria femenina. També tenim professors, només es necessiten unes titulacions del C.S.E. Es mal és que hi ha molt d'intrusisme i això fa mal.

La funció del judo és altament positiva.

-Com veis el JUDO a Llucmajor, amb quines possibilitats?

-Ara estam molt animats, per la raó que a les escoles no es donen classes d'aquest tipus. Nosaltres anam a 5 escoles (Binissalem, Ciutat, Son Servera, Inca...) De moment quasi tot l'alumnat que tenim és el mateix que abans venia al col·legi públic, però també n'han començat de nous. En realitat encara és prest i esperam que aviat la gent ens conegui i vulguin seguir aquest esport, gimnàsia...

Nosaltres també ho esperam i desitjam que a tra-

-Com responen els nostres escolars a aquesta, per dir-ho així, gimnàstica. Responen millor els nins o les nines?

-El JUDO és tant per a un sexe com l'altre. Tenim tants nins com nines; treba-

vés d'aquest mitjà els nostres escolars entenguin la vida mitjançant l'aprenentatge de l'autodisciplina, que contribueixi a la seva formació personal i humana.

C. Font.

**FOTO D'ESTUDI
REPORTATGES
FOTOGRAFIA INDUSTRIAL
I PUBLICITARIA**

Carrer d'Es Vall, 21
Tel. 66 00 29

Sobre l'avortament i altres intimitats

Haig de confessar que el tema de l'avortament no m'apassiona i fins em resulta enutjós. Avortar és una gran desgràcia. Això ho saben més que ningú les dones que s'hi han hagut de veure. I ho és tant si el que ha provocat la gestació és un perdut com si es tracta de l'home de la seva vida. En aquest últim cas potser que la situació encara sia més dramàtica. Concepció Domènech en un article al no. 19 d'aquesta revista insisteix que són "homes" els que provoquen la gestació, detall que em sembla absolutament aleatori a l'hora de prendre la decisió d'avortar. No sé de ningú que després d'inseminar-se artificialment l'hagi haguda de prendre, però m'imagino que deu ser el mateix. Per altra banda hi ha dones que estimen molt les seves dones embarassades i als seus petits fetus, i potser elles, per motius que desconecem, prenen aquesta decisió tan dramàtica. El metge cristià Jordi Gol, en unes declaracions al diari AVUI que citaré molt en aquest article, diu que l'avortament és una immensa desgràcia. Començarem, doncs, així.

El primer flash que em ve a la memòria són unes paraules de Fraga Iribarne pronunciades pocs dies després de fer-se públic el projecte de llei de despenalització

de l'avortament. Va dir que les persones disposades a admetre'l abans de fer-ho demanin fotografies d'un avortament i canviaran de parer. Si en demanassin de la intervenció quirúrgica de l'ulcus gàstric o de la cataracta, potser que molts també opinassin que val més no operar-los, i si en demanassin d'un part no tan maquillat com els que surten per televisió, no caldria despenalitzar l'avortament perquè les dones no quedarien mai embarassades, ni anç que volguessin.

L'avortament és un tema que preocupa també els homes (i m'adreço a Concepció Domènech referint-me sempre a l'article esmentat) i fins a l'eclesiàstica. El cardenal Jubany parla d'atenuants per alguns casos, i molts d'altres religiosos d'una forma solapada quasi el justifiquen. Avui, per altra banda, segons Mossèn Ballarín no hi ha cap capellà que es gasti un duro per arribar a bisbe.

A mi particularment m'enutja que es dictin lleis per prohibir o permetre el que succeeix dins el cos de la dona. Conec aiximateix molts homes que no estan gens d'acord amb el rol de què parla Concepció i el rebutgen de diferents maneres, l'homosexualitat masculina

n'és una. No fa gaire que els homosexuals anaven a presidir. No cal dir que hi tornaran anar si l'índex de creixement demogràfic ho aconsella, i aleshores els inquisidors també cremaran les avortistes a la plaça pública. Que es permeti l'avortament no vol dir que es respecti la llibertat de la dona, vol dir que sobra gent. En aquest sentit l'escriptor catòlic Graham Green va declarar fa uns mesos als mitjans de comunicació que rebutjava l'homosexualitat masculina més que res per la seva característica de tancar l'esperma, idea bastant medieval i molt útil en èpoques de pesta i guerres contínues. Vist així, la masturbació, també masculina, atempta igualment contra la vida, a no ser que es tracti d'un home estèril.

Cinisme a part, el doctor Gol considera que el que han de fer els cristians "ja siguim metges, pares de família, periodistes, mestres, capellans, publicistes, etc.", és, primer de tot, "ajudar amb totes les forces perquè no es produeixi cap embaràs que no sigui fruit d'una lliure decisió". En segon lloc, aquest metge creu que s'ha de difondre una actitud de solidaritat, d'amor, de capacitat per a encaixar contratemps i

dificultats, d'estar obert, etc., "en definitiva, l'actitud contrària a l'egoista. Si es donassin aquestes dues condicions, d'avortaments voluntaris potser no se'n produiria cap. Mentre això no passi, no crec que cap cristià estigui net de culpa per a tirar la primera pedra a qui avorti o faci avortar".

El que jo supòs que passa és que a les famílies cristianes es produeixen més avortaments que a les que no ho són, perquè la informació sexual hi és més escassa, ja que aquest entre els catòlics sol ésser un tema tabú, a l'hora d'anar a una missa diària a dir-li que està embarassada i que el "novio" no en vol saber res perquè a més de "novios" en tens dos, s'ho pensen dues vegades i decideixen de desviar a Londres l'excursió de BUP amb tota mena d'arguments en contra d'anar al Tirol, des de les dificultats de les duanes que desfan totes les maletes per que no se'n duguin els diners de la nació, fins a l'abaixada de la pesseta i l'augment sobtat i escarrufador del franc suís. L'eslògan "mare, gràcies per no haver avortat" no deixa de ser una ironia quan aquesta mare no ho ha fet perquè no tenia el passaport en re-

FURGONETA SHERPA DIESEL
6 velocitats
16 litres per 100 Km.
motor de 1800 c.c.

EL MG METRO

VENDA I SERVEI A:

LLUCMAJOR
Taller BERTON
Carr. Campos s/n.
Tel. 66 08 92

PALMA
Auto Freno Oliver, S.A.
C/ Aragó, 138
Tel. 27 82 46

Austin

Morris

Jaguar

Rover

Triumph

gla o per manca de diners, en un moment que al seu país avortar era un delict.

En canvi conec famílies no tan cristianes i que no inspiren el mateix horror a les seves filles embarassades, que han dit, "allà on n'hi mengen tres, n'hi mengen quatre" o "val més que en vinguin dos que no que se'n vagi un".

"Si una societat", segueix dient Jordi Gol, "consta de persones que creuen que L'embrió humà te drets i altres que creuen que no en té, la llei ha de tenir-ho en compte i ningú no ha d'imposar a l'altre el seu punt de vista".

Jo també crec que si una dona catòlica vol fer un pecat i no pot, per exemple avortar, perquè hi ha una llei que li ho impedeix, l'església també l'hauria d'excomunicar, perquè els pecats d'intenció són tan pecats com els altres. Per tant amb la llei de despenalització de l'avortament hom pecarà igual que sense ella. Les persones que no pecaran gens seran les que facin com jo: havent pogut avortar amb la màxima dis-

creció, no ho hem volgut fer, i ens hem exposat a les delicadeses dels capellans que han batejat els nostres fills a la capelleta de ca les manges "perquè així no us veuran tant", hem exposat els nostres fills a les calúmnies dels fills dels més catòlics, que els assenyalen amb el dit a les escoles, els diuen coses que han sentit per ca seva a l'orella i els humilien perquè no tenen un pare guàrdia civil.

Citaré una vegada més al doctor Gol: "aquells que ataquen l'avortament d'una forma absoluta, però desconeixen en la seva pròpia intimitat les angoixes que hi pot haver en l'arrel de l'avortament, podria

ser que no estiguessin qualificats per a opinar". Com que crec estar-hi i a més no hi ha rera les meves paraules l'egoisme de pensar que en puc ésser beneficiària perquè no la faré servir mai, és hora de dir-vos que trobo que haurien de substituir aquesta llei que no es pot aplicar quasi mai —les violacions molt excepcionalment comporten una gestació, i per altra banda aquests fills poder ser molt estimats; no és freqüent que el fetus posi en greu perill la vida de la mare, i en tal cas que sia ella qui decideixi si vol viure o si ja n'està farta i s'estima més que visqui el fill; i poques vegades es diagnostica a temps

una malformació, ja que per desgràcia l'assistència a la gestant no sempre inclou cariotips, ecografies i altres refinaments diagnòstics —, substituir aquesta llei deia, per una altra de més realista, perquè com jo moltes altres persones comprem que n'hi hagi que tinguin por d'abandonar els seus fills la fam o a l'agressivitat d'una família ferida en el seu honor i que començarà a fer retrets vuit dies després del feliç esdeveniment sense oblidar "tot el que diran" (i li diran a ell, ben fluixet a l'orella) les males llengües dels que avui condemnen l'avortament.

XESCA ENSENYAT

**TUS RIÑONES
SALVAN DOS
VIDAS**

La direcció de Ca'n Tià Taleca té l'honor d'oferir-los els seus serveis per a casament, comunions i demés branquets en els seus nous salons.

Per a informació dels menús

Ca'n TIÀ TALECA

Restaurant
Tel. 660279

**Muebles
JAUME**

Convento, 109 - Tel. 66 03 50
LLUCMAJOR (MALLORCA)

**CA'N MATIES
BAR - RESTAURANT**

**TAPES VARIADES
BERENARS**

C/. Campos, 1 - LLUCMAJOR

Els metges treuen fum amb això de les incompatibilitats.

Home tant com això, no m'atreviria a afirmar-ho, però pareix que estan un poc molestats, però convé dir que les esmentades incompatibilitats no afecten únicament a aquest important col·lectiu de professionals, sinó a tota aquella persona que cobri dos sous de l'erari públic, és a dir a càrrec dels pressuposts generals de l'Estat.

Sí, sí, es veritat, però almanco els metges són els qui han armat més renou, per qualche cosa serà.

Bono, tal vegada siguin els qui més tenen per perdre amb l'assumpte que ens motiva, si bé hem de tenir en compte que si es duu bé el tema de les incompatibilitats es possibilitaria l'accés de nous —avui per avui— aturats titulats.

-Homo, no sé que vols que te digui, però dubt molt que s'acohsegueixin crear nous llocs de treball amb l'aplicació de l'abans esmentada llei, ja que té cada llacuna que val més ni parlar-ne.

-No sé a què te refereixes, però pràcticament totes les lleis tenen llacunes legals, que es poden més o manco subsanar, amb l'analogia.

-¿I com aconseguiràs subsanar el present problema, defecte i per a alguns favorable defecte legal?: Segons la llei, tota persona que cobri dos sous de l'Estat ha de renunciar a un, i naturalment es renuncia al de menys muntant econòmic, però aquest no és efectiu fins passats tres anys, data en la qual presumiblement hi haurà pròximes eleccions i com diria na Betty (la del "Jueves") iatents a en Fraga! I tornam altre cop a la situa-

ció anterior, ja que durant aquest temps es manté la reserva de plaça encara que no es cobri tota. -Ah! i això sense comptar que les Eleccions General es poden adelantar. En una paraula, que tot fermadet...

Es indubtable que això de les incompatibilitats té la seva importància i problemes, però per ventura, jo pens, que s'hauria d'haver començat a sanear la Seguritat Social espanyola posant un poc d'ordre entre els funcionaris i mirant que la burocràcia no arribi a engolir-nos a tots com una màquina cruel i infernal que és.

I aquí el meu amic és el qui no sap per on vaig, i com que segurament els altres tampoc, detallaré una petita anècdota de la qual —el qui escriu— en va ser víctima. I per evitar manca de comprensió detallarem dates i noms, i només per aquesta vegada i sense que serveixi de precedent.

El nostre metge de capçalera, des de pràcticament la seva arribada a Lluçmajor, havia estat D.J. Ortiz, bon metge i amic, però a causa del corresponent trasllat li va tocar realitzar la seva labor professional a Algaida, fa devers dos mesos.

Mentres tant, el nostre bon amic D. Rafel Llompart havia ocupat en concepte d'interí la plaça que havia deixat vacant l'altre bon professional de la medicina, i al qual Lluçmajor li deu tant, D. Antoni Rosselló.

A la vista d'aquesta situació, decidírem acudir a l'INSALUD per canviar de metge i tenir com a nostre D. Rafel Llompart. Bé, el cas és que aquí començaren les sorpreses, ja que segons el que ens informà el corresponent funcionari, aquest tal Llompart no

existia a Lluçmajor que les llistes eren ben clares, i a més, actualitzades a començament de març, que si que hi havia un tal Pere Oliver Palmer, desconegut per a tots nosaltres, que...

Decidírem, ben respectuosament, interrompre la Sra. Funcionària per explicar-li que el Dr. Llompart realitzava les funcions de metge des de principis de desembre, que D. Pere Oliver no actuava de metge i que...

Aquí fou la sra. que ens va interrompre i ens va advertir que no dubtàssim de les llistes de metges que ella tenia, que eren les correctes, que segurament no estàvem assabentats de l'arribada del nou metge, i que de l'altre, ni la més remota idea. Aquesta confusió es va poder corregir l'endemà amb la personificació del mateix Dr. Llompart, i amb la manifestació per la seva part de la seva qualitat d'interí, va desaparèixer d'una bolígrafada D. Pere Oliver Palmer, i va passar a ocupar la llista el primer.

Al cap de 4 dies ens personàrem un altre pic per veure si havia desaparegut la impossibilitat del dimecres passat i si, ja no existia. La funcionària ens va reconèixer tot d'una i ens va dir que hi havia hagut un petit error a les llistes però que ja havia hagut un petit error a les llistes però que ja havien rebut l'ofici pel qual s'anomenava metge interí D. Rafel Llompart, per la qual cosa el problema de la setmana passada ja no era tal. L'ofici va consistir en la comunicació de D. Llompart. Així com estaven les coses, ens vàrem disposar a omplir la corresponent papereta, en la qual posàrem el metge que volíem i el que fins aleshores havíem tengut. Pe-

rò clar, aquí no podien acabar les sorpreses, i la que va venir fou la determinant que fins a la sortida de l'edifici no pogueren deixar de riure per tot el que havia passat, per tot allò que passava més endins de les portes d'aquell i per ventura d'altres organismes estatals.

Idò si, va resultar que quan vàrem entregar la papereta de canvi de metge, complimentada degudament, la Sra. funcionària ens va advertir que ens havíem equivocat.

-¿Com és que ens hem equivocat?

-Si mirau, aquí han posat que el metge anterior era D.J. Ortiz i no era així, vltros teníeu de metge D. Joan Carrero.

-Escolti Sra, li diguérem, noltros, des de fa dos anys hem estat atesos mèdicament per D.J. Ortiz i només en algun festiu ens ha visitat el Dr. Carrero que en aquell moment tenia guàrdia.

-Vltros direu lo que voldreu, ens va dir la Sra., però allò que vos puc dir és que el metge era el Dr. Carrero i que mai els ha visitat el metge que em diuen.

-Pero escolti Sra., fins aquí podíem arribar, o vos creis que no som capaços de distingir un metge de l'altre?

-Senyor, ens va contestar, el número de referència de la vostra cartilla correspon al Dr. Carrero, així que és aquest el metge que heu tengut, i no es parli més de l'assumpte. L'altre serà, en tot cas, el seu metge només en la vostra imaginació.

I així ens anàrem; i durant alguns minuts no en parlàrem més. No podíem. Després intentàrem parlar-ne i vérem que si que podíem. No sé si m'explic...

Sebastià Coll
Març 1983.

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

Xerrades de cafè

EL PARE BOSCA I
ALTRES HERBES

- Has vist com ha quedat sa Ronda Ponent?

-¿Et refereixes a aquesta tan ampla i tan llarga que enllaça ses carreteres de Palma i S'Arenal?

-Sa Mateixa.

I ara li diuen sa Ronda Ponent?

-Aquest nom li posaren.

-Jo em pensava que li deien sa del "Pare Jeroni Boscana".

-Sí, això li posaren sa primera vegada, s'altre consistori, quan promogué i obrí aquest nou carrer.

-I per què li canviaren es nom?

-Homo! jo no ho sé. Tal vegada sia perquè aquest consistori democràtic és més llest que s'altre i considera que és millor que totes ses rondes tenguin es nom d'es punt on estan situades: LLevant, Ponent, Migjorn...

-I el Pare Boscana on l'han posat?

-Pareix que a cap lloc.

-Idò si que ho són llests! Per això es queixava s'altre dia damunt es diari, En Tomeu Font Obrador, parlant d'aquest frare llucmajorer, que, amb el Pare Juníper Serra tant contribuïren a colonitzar i civilitzar Amèrica del Nord.

-Pareix que el Pare Boscana és més conegut i apreciat fora del seu poble.

-Fins i tot es religiosos fan es miracles fora de ca seva...!

-Crec que amb aquest assumpte també hi ha sa política mesclada, desprestigiant lo que havia fet s'altre Ajuntament franquista.

-Potser, perquè també llevaren es carrer de "Los Angeles de San Gabriel".

-Crec que no era exactament aquest es nom. Però p'es cas és igual. Demuestra que aquest Ajuntament

d'ara no combrega amb sos àngels ni amb ses idees culturals d'ets altres quan es fa referència a "agermenaments" tan llunyans i poc rendables.

-Deuen considerar que és perdre es temps i sa llavor.

-Si es pares Serra i Boscana haguessin pensat així, avui no serien tan coneguts per tot el món...

-En tot, encara no m'has dit lo que te pareix sa nova Ronda Ponent.

-Molt bé ha quedat, és una feina ben feta.

-Molt han tardat, però no han perdut es temps.

-Es ver que ha quedat una desviació molt ampla i capaç de resoldre tot es problema d'es tràfic que mos donen es "domingueros" i altres que entren per dins es poble i mos molesten.

-Serà a tu que te molesten, perquè es placers i es comerciants de plaça, estan molt empenyats d'aquesta política de desviar es cotxos de dins es poble.

-Lo que no entenc és perquè han posat, en es començament de sa carretera de S'Arenal, aquell rotlo tan gros.

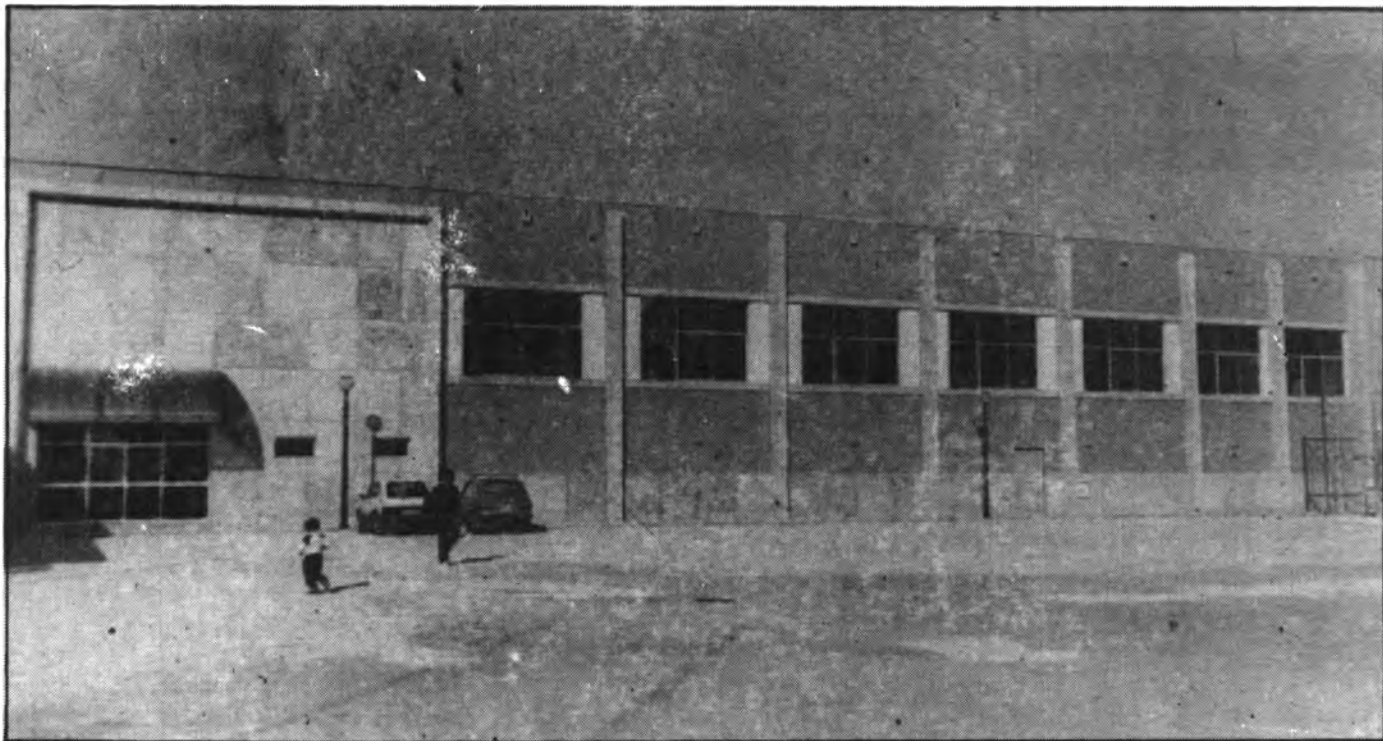
-Jo tampoc. Però, qui sap, a lo millor hi volen posar s'estatua del Pare Boscana, com acte de desagravi...

UN QUE ESCOLTAVA

PREFAMA

PREFAMA

Ctra. Militar 522 El Arenal
Archiduque Luis Salvador 84 Palma
Gran Vía Asima s/n Polígono La Victoria
C Obispo Pedro Roig 29 Lluçmajor

Amb l'entrada en servei del nou poliesportiu cobert **Lluçmajor, a l'avantguarda de l'esport balear**

El complexe serà escenari dels Mundials Juniors de Bàsquet

Amb l'inici de la marxa del nou pavelló poliesportiu cobert, l'esport llucmajorer se situa a l'avantguarda en el que es refereix a instal·lacions esportives. El Consistori, després d'algunes vacil·lacions inicials, va recollir el repte i les recomanacions dels màxims responsables de la F.E.B. i el resultat està a la vista: Lluçmajor està preparat per acollir la fase del Mundial Junior de Bàsquet quan encara manquen devers cinc mesos per a que la nostra illa es convertesqui en el punt de concentració i atenció mundial del bàsquet amateur.

La coqueta instal·lació està dotada, i sorprèn el visitant, d'una gran luminositat tant natural com artificial. A primera vista sembla que la totalitat del recinte està dedicat a la pràctica de l'esport, i que la còmoda i funcional tribuna roman com en un segon pla, centrant l'atenció en la pis-

ta poliesportiva de par·quet lluent.

Completen la instal·lació quatre vestuaris per als esportistes i dos per als col·legiats així com una dependència o despatx per al responsable del complexe i també d'un necessari magatzem per al material esportiu.

El cost total d'aquesta nova dependència que completa el recinte del Camp Municipal d'Esport supera els cinquanta milions de pessetes, quantitat que ha estat aportada pel nostre Consistori, el Consell Superior d'Esports i el C.G.I. Són idò, molts milions invertits en una parcel·la molt específica com és l'esportiva i que, encara que es compti amb l'ajuda dels organismes esmentats, la pessigada que ha sortit de les arques municipals és també considerable.

EN MARXA.

La protocolària inaugu-

ració, amb la presència de les autoritats locals i provincials, la consabuda placa —no hi podia faltar— hauria de suposar l'inici del nou complexe per adquirir l'experiència i el rodatge necessaris que permetin enfrontar amb garanties d'èxit l'organització de l'anomenada fase de "consolidació" dels Campionats del Món.

Veurem en acció els equips que no hauran superat la primera fase del Torneig i que disputaran a la nostra pista 15 encontres a una freqüència de tres partits diaris, la qual cosa obligarà l'organització quasi a treballar a escarada.

Ara és el Consistori el que té a la mà la clau que determinarà si la nova i costosa, instal·lació esportiva rep la felicitació o les crítiques ciutadanes, censures o lloances segons quina sigui la marxa del pavelló. Un complexe construït per i per a l'esport llucmajorer,

esport que en aquests moments està orgullós de posseir una instal·lació que el situa a l'avantguarda de totes les localitats mallorquines, amb l'excepció, lògicament, de Ciutat.

El repte ja està llançat i els milions invertits seran rendables sempre i quan el pavelló sigui una forja d'esportistes i nous valors i també si dona cabuda als ciutadans que desitgin practicar algun esport de sala. Si és així, que sigui benvingut.

Si, pel contrari, es converteix en un mausoleu que només es pot contemplar i accedir-hi només mitjançant un complicat protocol, hauré de donar, malhauradament, la raó als qui estimen que els més de quinze milions aportats pel nostre Ajuntament s'hagueren pogut dedicar a solucionar altres problemes que romanen sense resoldre.

Francesc Verdera.

L'hora de la veritat

Llucmajor, des de fa uns dies, té l'honor de poder comptar-se entre les escasses poblacions balears que disposen d'un pavelló poliesportiu cobert. Ciutat, com tots sabem, és la que figura al cap quant a instal·lacions d'aquest tipus es refereix: Palau dels Esports La Salle, Sant Josep, Patronat, M. Albert i Sant Ferran. Manacor també disposa d'un i igualment, des de fa poc temps, Maó. Però Llucmajor, a més de comptar amb tan estrany privilegi com és el de tenir una instal·lació d'aquest tipus, també té la sort de que la seva és una de les millors de les que hem esmentat (deixant apart el "monstre" de ciment que és el Palau Municipal dels Esports de Ciutat) i de major funcionalitat. Els qui tengueren cura de projectar-lo, mereixen

la més sincera enhorabona, ara només hem d'esperar que també els qui decidiren la seva construcció siguin mereixedors de tal felicitació.

Però no basta voler un pavelló i tenir-lo. No n'hi ha prou amb que sigui dels millors i més funcionals, com a primer esdeveniment, una de les fases corresponents al Campionat del Món de Bàsquet Junior. Ni molt manco. Una instal·lació d'aquest tipus, apart d'aprofitar-se per a esdeveniments com el que hem esmentat, repetim que aprofitar-se, s'ha de saber enforçar cap aquest poble per al qual s'ha construït, amb el fi que es pugui dir que ha estat una obra encertada i que en un futur més o menys pròxim, també hagi pogut ésser bres i escola dels futurs esportistes llucmajorens.

Nogensmenys, i això també convendria que el Consistori ho tengués en compte, no basta "posar" una instal·lació aquí i esperar a veure què passa. Es precisa una planificació per a cada una de les hores del dia i de tenir-li molt d'esment. Un esment realment esmerat i en això si que s'hauria de prendre model del de Ciutat que, després de 10 anys d'haver-se construït es conserva com el primer dia. Però per a tot això, apart del suport i atenció del Consistori, també és molt important la col·laboració que pugui donar la població en si. Una població que s'ha de conscienciar que, efectivament, allò és realment "seu", però que no ha de confondre, com es deia en temps molt llunyans, "llibertat amb llibertinatge". En una paraula,

hem de saber emmotllar-nos a les condicions que hagi implantat els qui tinguin cura de regir tan preciada joia.

I per acabar ho volem fer amb una altra observació que no dirigim a ningú en concret i si a tothom. Aquestes instal·lacions no s'han de considerar un vedat d'un reduït nombre de llucmajorers o d'una modalitat esportiva en particular. Aquí, i ho repetim, el pavelló és de tots i tots tenim dret a ell, però sempre atenint-nos a les regles d'un joc prèviament establert i d'acord amb totes les entitats esportives del municipi actuals i les que, per ventura gràcies a aquesta instal·lació, puguin sorgir el dia de demà.

Bartomeu Garcies.

Gent de la Vila

N'Ursula Barraca, un testimoni popular

N'Ursula Servera Salvà, gaiato en mà, passeja els seus 87 anys com la més desxondida de totes les llucmajoreres vestides de pagesa, amb uns ulls ben oberts darrera els vidres d'unes ulleres que tot ho han vist i tot ho recorden amb una memòria poc freqüent. Sense pensar gaire sap reproduir la vila d'abans, la gent que venia, les gloses que es feien per qualsevol motiu, fins i tot els preus dels objectes més usuals...

-Com'era es poble d'abans?. Quins canvis heu vist?

-Tot és més car, abans ses ensaimades valien 2 cèntims i unes esparidenyes 9 peces. De vegades a les 4 de sa matinada anàvem a menjar ensaimades calentes, però moltes vegades només menjàvem figues seques.

-Hi havia més poca gent, ara hi ha molts de forasters, llavors només venia qualque "carabinero". N'hi havia un an es carreró de Can Polà, i ses seves filles eren amigues meves, es seu llinatge era Sivera i quan ho comparàvem amb Servera jo trobava que allò no era lo mateix.

Sa gent feia feina a "marina", es sabaters no en tenien i feren es castell de s'Arenal a Enderrocat per donar feina. Qualcú va inventar una glosa que deia:

"En es Cap Enderrocat es sabaters hi fan feina no saben manejar s'eina més que es fil encerolat"

De petita, quan venia es temps d'ametles tot hom anava a tomar-ne, anàvem en carros de parell i ara tothom va en cotxe. Sa gent no anava a Ciutat com ara, només quan estaven malalts. S'aturaven a s'Hostalet a reposar sa bftia, amb sa diligència d'En Reviu, també li feren una glosa:

"En Reviu i En Barret passegén sa diligència

quan són davant s'hostalet es cavalls fan reverència".

SI UNA POBRA VESTIA COM UNA RICA LA CRITICAVEN

-Creis que ha canviat sa mentalitat de sa gent llucmajorera?

-Però molt, n'hi havia de llests, però llavors destacaven molt, ara hi ha més llests que mosques.

Economitzaven per quan serien vells i ara confiam que cobrarem. Tothom gasta sense tro ni so, tant per menjar com per vestir. Quan una pobra vestia com una rica la criticaven, li deien: "Què et penses ser de Can Verga?"

-Quins personatges recordau amb més admiració?

-Me'n record que quan jo tenia 10 anys venia un moro a trempar es suc de Can Molinou, Es Molinou eren dos germans que tenien fabriquetes de suc, un estava an es carrer de Sa Font i s'altre en es celler d'es carrer de Ciutat (aquí on és Can Polà).

Aquest moro duia un turbant, com una corona, i

un vestit fins an es peus. Mai vaig sebre d'on venia ni quin era es seu nom.

Per ses Fires venia una ciutadana, Na Simona, a vendre castanyes. Tothom la coneixia, sa gent en menjava moltes, hi havia bon barram. Li feren una cançó:

Quan el rei va arribar a
Palma

i va veure Na Simona
va dir a don Toni Maura
"Això deu ser Na Simona
que ven castanyes a plaça
i cocos de Barcelona".

I lo bo és que era molt lletja, feia por de lletja que era. Per ses Fires també venia "El rato-dinero" posava una tenda davant Can Carresquet, venia rates amb un fil i les feia córrer. Duia una ensaimada espipellada, feia creure que ses rates se l'havien menjada.

I En "Dalei" venia olles velles, tenia un "baratillo" davant Ca Na Colava, venia maridets, pales, bufadors, deia "això val 6" i sa compradora "te'n don 4" dalei", i se va quedar amb aquest mal nom.

També venia un italià,

que duia uns "cavallitos" i una polla de cartró fort. Ses al.lotes colcaven de costat i ets homes aixencats. Jo no hi vaig colcar mai. Feia pagar 3 cèntims, venia amb una dona grasseta que tocava un manubri. El varen cridar a l'ordre perquè posava sa mà a ses al.lotes.

Es personatge d'es poble era Na Maria Antònia Salvà, que va venir moltes vegades a ca nostra; sempre deia que escrivia tantes poesies perquè era sorda i així no sentia es qui xerraven i per tant no la destorbaven.

FEIEM ES QUADRAT DE LES 2 A LES 6 DE S'HORABAIXA

-Quins eren ets entreteniments de sa vostra joventut?

-Mos agradaven molt es jocs, sobretot per ses matances. Tocàvem a ses baules, jugàvem a "Sabateta pas, pas" en terra, fèiem passar sa sabata per baix. També fèiem ball i donàvem "paciències", que eren unes galletes amb un caramellet de sucre esponjat damunt.

Un altre joc eren ses "7 finestres", mos donàvem ses mans i passàvem per baix.

Fèiem es quadrat de les 2 a les 6 de s'hora-baixa. Ses al.lotes quan se trobaven amb sos al.lots s'escometien i elles s'empequeïen i en veure sa sogra s'amagaven. Jo sempre anava enmig de dues al.lotes perquè no volia que cap al.lot se posàs devora, per això vaig quedar fadrina.

-Canviaríeu aquell temps per ara?

-Tant m'agradava llavors com ara, no barataria res, sempre m'he trobat molt bé amb sos que he tengut devora.

I tots es que teniu devora segur que també s'hi senten, per aquesta vitalitat i optimisme que sempre transmeteu

Coloma Julià

Abans i després de la sopegada

Un dia de tardor en què el sol havia lluit més de lo normal per aquesta època i en conseqüència feia una temperatura agradable per anar de passejada, jo tornava a ca meva després d'haver fet una llarga i reconfortant caminada. Jo dintre el poble, començaven a caure les primeres ombres de la nit. Davant mi, per damunt la voravia, caminava amb pas bastant dubtós un jai, gaiato en mà. Li servia d'ajuda per sostenir l'equilibri, no tant per la força que podia fer amb ell, com per la confiança que en la bonnyarrada verga d'arbre havia depositat.

Aquests eren els seus pensaments en aquell moment; i més encara i per contra, capilava en la inseguretat, malgrat el prodigi de l'ajuda que posseïa a la mà dreta, de caminar damunt les aceres, (que encara que algunes s'emprin, això si, en permís de l'autoritat, per altres coses, el bon seny diu que són pas pels caminants), degut al constant perill de caure per una d'aquestes trencades tapadores dintre el clot d'aigües brutes i fèdides que van a parar, mitjançant aquelles tan desacreditades tuberies pels freqüents perbocs que ens donen, a Son Gall, on és engolida tota la porqueria per aquella bocassa roquissosa cap a les entranyes de la terra.

Allà es sedimentarà, es descompondrà i potser es convertirà amb una reserva d'adob o femada pels camps que cuidaran els pagesos de l'any..., si a l'any... encara hi ha homes valents, herois, quixots que vulguen esser pagesos. Podria també convertir-se en font d'energia substituïda del petroli i gràcies a ella poder tornar la visita que ens ha fet el simpàtic i afable, si bé no guapo, amic E.T. Tant en un cas com en l'altre hauríem contribuït favorablement al desenvolupament de la nostra estimada Terra, perquè si ara l'emprenyam de porqueria ella agraïda ens

parirà utilitat, abundància.

Jo caminava un tros darrera el vell, estrenyat i al mateix temps admirat que un jai tan insegur en el caminar tingués un discórrer de cervell tan prompte i lleuger. Quina serà la causa d'aquest succés?, m'inquiria jo. Està clar, els vells com que tenen poques coses a fer tenen molt de temps per pensar, doncs pensen i després fan. En canvi el jovent fa i pensa després quan ja és vell o granat. Meravellosa joventut. Si pensàs massa seria tan meravellosa o tal volta joventut?

De prompte el jai sopegà en un d'aquells desnivells que es fan a les aceres perquè els automòbils, abans els carruatges, tinguin bon entrar a la cotxeria, abans portassa, li fugiren d'un cop tots els pensaments i sense pensar gens va amollar una sonora paraulota, (això confirma que els vells tornen al.lots, també primer fan i després pensen, aquell pensà: "si caic i em romp una cama o un braç". Seguí caminant, ara sense pensar tant i mirant més de prim compte on posava els peus. Mica a mica la fosca venia el dia. La nit s'ensenyoria de tot el seu enrevoltant. L'home seguida caminant. Jo darrera no gosava passar-li. Arriba a una portassa. S'atura. Mira l'acera. La veu plana de tot. Dubta i la comprova amb el gaiato. Quantes utilitats té el gaiato! L'acera està plana!!.

Veu que baix d'ella i un poc allunyat a fi de deixar pas al correr de l'aigua de la pluja, hi ha un petit terraplè de formigó per alleugerir l'entrada a la portassa als vehicles que hi reposen. Tot admirat i satisfet de lo que considerava una atenció als caminants, (pensant o no pensant, no ho sé però crec que no, altre vegada) exclamà: "això és una bona idea, així es pot caminar peus plans, gaiato per què et voldria!!.

En aquest moment passà un cotxe i estant mig

carrer emprat per altres cotxes desenfeïnats, els quals, semblant cans sense amo o no disposant d'un estatge que els defensi de l'acritud del temps i les malplaents i ingrates fregades d'altres automòbils, umplen el trespol de pixaredetes d'oli, grassa, gas-oil, es tingué que acostar a la 'nostra' voravia. Al no haver reparat el conductor el tan admirat i lloat pujadoret de portassa, envergà una tal tropisada que el cotxe alçà un pam. S'aturà d'una seca frenada. Tregué el cap per la finestra cercant el motiu del succeït. Just veu la causa com li surt per la boca una forta exclamació, que si les paraules sucrrimassen, hauria convertit en carbonissa tota la fusta de les noves portes que tapen l'ample portal i dirigint-se a mi, ja que el vell, vist el cas i per esser tan vell i encara que els vells pensin no estava per pensar, doncs ben aferrat al gaiato solament deia: "mumareta meva, vaja bufetada!", em digué. -Pot l'ajuntament admetre o consentir aquest atemptat contra la seguretat ciutadana?. -No, li vaig contestar. -Idò perquè ho permet?. -Ja els ho demanaràs tu, jo vaig a peu i aquí tenc l'acera plana!, fotre, fotre; a més és mal de fer tenir-ho bé per tothom. -I si manca voluntat d'arreglar-ho és impossible!, digué ell continuant el seu camí i llançant-me una mirada com si jo fos l'autor de l'inoportú i amenaçador terraplè o responsable de l'ajuntament. -No fotis!!! LLORENÇ SOCIES.

FUM MENOR

ZOOLOGIA (1)

Les oronelles han partit fins l'any que vé
3 cadàvers de tord
em miren des d'un plat a una botiga (estas no volverán)
indiferent a això,
no solidari, el fènix
du estelles al seu foc:
ressurrecció en projecte?
nostàlgia de carn morta que ja pud?
qui s'amaga darrera el tòpic fàcil
que disfressa el passat de pageseta?
(diuen, però, que enguany els bombers han promés arribar d'hora)

ZOOLOGIA (2)

Arbres cremats, radiacions a lloure
fums de verí substituïnt l'oxigen
hidrocarburs dins l'aigua, detergents, plàstic...
D'oronelles cada any en vendran manco...

REFORMA AGRÀRIA

Marges desfets, branques arrabassades
robada fruita, trepitjats sembrats
trons, armament, barreres de ciment i filferro,
puja la terra (ningú no planifica
excepte els invasors):
els pagesos es compren cossials

EN PAU DELS CANS

Framon, s.a.

ALMACEN Y OFICINAS:

Ctra. Llucmajor-Porreras, Km. 1

Teléfono 66 08 37

LLUCMAJOR (MALLORCA)

ALMACEN:

Cardenal Pou, 9 - Tel. 55 28 05

MANACOR

MATERIALS DE CONSTRUCCIO ANTONI VIDAL

AGENT "FIBROTUBO"
MATERIALS DE CONSTRUCCIO
SERVEI A DOMICILI

Tel. 66 06 88

*Sabates
Can Gramet*

VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS

C/. Bisbe Taixaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

RESTAURANT GRAN VIA

NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEJOS

Informació: 66 03 17

PER UNA BONA FEINA
RECORDAU:

PETITONS

ARTICLES
INFANTILS

LLISTES DE
NAIXEMENTS

Plaça Espanya, 46 - LLUCMAJOR (Mallorca)

PERRUQUERIA

FINA

C/. D'es Vall, 49

sa teulera

*CERAMICA	*PLANTES
*TERRA CUITA	*FLORS
*OBJECTES DE VIMET	*CORONES
*OBJECTES DE VIDRE	*RAMS

LLISTA DE NOCES

Carrera de Campos, 80 - Tel. 66 01 76 - LLUCMAJOR
Nou comerç a sa Plaça Espanya núm. 45

Sa batalla electoral per accedir an es sillons d'es Consistori ha entrat en es seus primers moments per a, progressivament anar augmentant durant es present mes d'abril, fins arribar a sa data d'es 8 de maig en sa qual es procedirà a sa renovació d'es primer Consistori que va sortir de ses urnes després de s'instauració de sa democràcia, després d'es parèntesi de dictadura franquista.

-Vaja una parrafada! Pareix que estàn en plena campanya electoral. Tot això són pardalades per quedar bé quan un no sap que ha de dir. No sabràs res mai, musolet, llegeixes massa editorials i comentaris polítics.

-Idò, què és lo que passa? O no hi haurà eleccions municipals?

-Clar que n'hi haurà, però tots aquests coverbos de renovació, democràcia i altres herbes són molt macos. A Lluçmajor necessitam un Consistori que arregli es problemes que tenim: ses aigos, es carrers, ses aceres, sa depuradora de S'Arenal, més vigilància ciutadana, etc, etc...

Ara que has anoment a S'Arenal pareix que en es pròxims comicis es partits han tengut present sa nostra localitat costera. I així a ses llistes fetes públiques, totes inclouen a s'arenalers com a mínim, dos. Això vol dir que si un cap de llista agafa un costipat o té un denou...

-Què vols dir amb això?

-Imitant ses teves frases te diré que ets arenalers han iniciat sa seva car-

rera de cara a conquistar s'alcaldia de Lluçmajor.

-No t'ho creguis. Tot està programat per captar es vots d'es ciutadans d'es litoral. Uns vots clarament polaritzats, sa majoria d'esquerra i una minoria dirigent de dretes.

-Tot s'arreglarà: gent nova a sa casa de la vila ganes de fer feina.

-Això si, tots començaran a fer promeses de campanya però llavors ja ho veurem.

-I referent a sa novetat, te diré que no són tan nous. N'hi ha que repeteixen allò de si serà veritat que s'eròtica d'es poder...

-Ara te don sa raó. A ses llistes no hi ha moltes cares noves. Uns continuen amb sa camia habitual, d'altres n'estrenen una altra, i altres l'han tret d'es guardarobes on la guardaven. I d'altres que han quedat sense han hagut d'anar an es sastre o sa botiga per no romandre sense uniforme.

I també n'hi ha hagut que n'han cercada una i no n'han trobada. Serà que s'ha acabat es surtit o pentura ses talles?

A sa confecció de ses llistes sembla que es problemes principals han sorgit a s'hora de decidir es primers llocs. Esser cap de llista vesteix molt i tots volen entrar col.locats ja només començant sa carrera. Fins an es quart lloc tots s'apunten ja que hi ha possibilitats d'entra dins es "bombo".

Només hem d'esperar un mes per sortir de dubtes. De moment seran socialistes, aliancistes i pedep-

ros, comunistes i "uemos" es que se disputaran es des-set sillons d'es Consistori. Uns ja hi anaren a ses urnes municipals, d'altres surten a la palestra perquè en s'anterior ocasió no èren molt boiants, mentres que s'altra formació d'es nou centre farà es seu debut a sa política local.

Acabaré dient que

"sa guerra de ses llistes" ha estat es començament. Més d'un partit o formació política ha quedat nafrada en aquesta primera espolhada. Molta de gent ha quedat darrera sa roca i s'estimen més torear es bou de darrera sa barrera. Això tal vegada explica és perquè totes ses llistes coixeigen de qualche cama.

ES GARRIGUER XISCO.

EXPOSICIONS DE PINTURA Caixa de Balears "SA NOSTRA"

26 de març a 5 d'abril - OLIS DE G. BONNIN

15 d'abril a 25 d'abril - COLLECTIU

29 d'abril a 9 de maig - OLIS D'A. ALZAMORA

HORARI: Feiners de 18 a 20'30 h
de 11 a 13'30 h.

1882

1982

CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"

ARA
LI PODEM
OFERIR
EL 12'50 PER CENT D'INTERES

Informau-vos a qualsevol
de les nostres oficines

ECOLOGIA:

per *Xanthium Spinosum*

I ARA?

Ara: els aucells migratoris

Per tenir una breu noció sobre els aucells migratoris creim oportuna la reproducció d'una de les pàgines que publica el GOB en els seus fulls informatius.

Per això, a Mallorca i a qualsevol banda, hi ha aucells que només es veuen durant l'estiu. Són els aucells estivals, que vénen del Sud i crien a les nostres illes.

l'avisador
el falcó marí
l'abellerol
l'oronella
el capsigrany

són aucells estivals.

Hi ha aucells, en canvi, que només es veuen durant l'hivern. Vénen del Nord, on han criat, i passen l'hivern a les nostres terres.

el ropit, el tord, la cega, l'estornell,
el cullerot

són aucells hivernals.

I encara n'hi ha d'altres que només es veuen durant pocs dies, quan reposen a les illes dels seus viatges de migració. Són aucells de pas, que nos visiten cada any durant les primaveres.

l'oriol, el falcó vesper, la grua, la curlera, el flamenc

són aucells de pas.

Però, a més dels aucells migratoris, a qualsevol banda hi ha els aucells sedentaris, que són els aucells que es veuen tot l'any al mateix lloc i que no fan, normalment, la migració.

A Mallorca, són aucells sedentaris

El voltor negre
el corb
el cap ferrerico
el teulader
l'òliba
el verderol

Destilerias Reunidas
S.A.

**FABRICA DE LICORES Y ALMACEN DE LICORES,
WHISKY, VINOS Y CHAMPAÑAS**

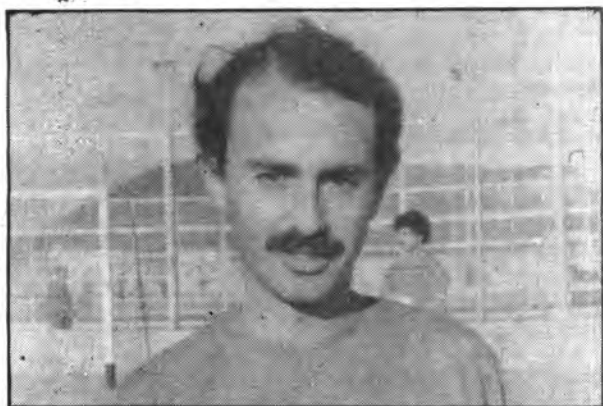
**C/. S. Francisco, s/n - Tel. 66 01 78 - LLUCMAJOR (Mallorca)
EDIFICIO DERESA**

esports

C.F. Lluçmajor

LA NAU S'ENDREÇA PERO ENCARA NO ESTA SALVADA

Gaspar Monserrat C.F. LLucmajor, un veterà i fundador del Club, que encara fontinua en bona forma.

Si, efectivament, la nau comença a endreçar-se, però encara no està salvada perquè es du un lastre de cinc negatius i a la primera es pot tornar caure dins el peu de la intranquil·litat. Encara que en honor a la veritat hem de reconèixer que l'equip darrerament juga bé —i millor als desplaçaments— encara que continua allò ben vigent, el títol de l'anterior comentari: "moltes ocasions i pocs gols".

També apuntàvem que els resultats obtinguts als quatre desplaçaments seguits que el LLucmajor havia d'efectuar —S.Jordi, Bunyola, Molinar i la Real— ja ens permetrien fer un balanç de quina podria ser la sort final del nostre Club cara a la permanència. I deim "podria ser" perquè no som adivins, però podem parlar amb coneixement de causa. Dels quatre partits esmentats es va perdre a S.Jordi (1-0). Una setmana després, amb 10 homes per la lesió de Manresa Mòjer, s'encaixava una forta golejada a mans del líder J.Bunyola (7-4). A la barriada palmessana del Molinar s'aconseguien dos punts importants (1-2) bo-

rrant de cop dos negatius. I per acabar rendiren visita al camp de Ca's Vicari per enfrontar-se amb la Real, perdent (2-1), però aquesta va ser de "cine". I és que quan les manetes del rellotge assenyalaven el m.90 l'àrbit va decretar penalti, injust es miri per on se miri, contra el quadre visitant. Es va llançar penalti i "patapum! en Mulet el va aturar. Però el tio de negre no conforme, no sabem encara perquè, va fer repetir la falta i llavors va ser gol —hem d' aclarir que anteriorment ja s'havia castigat amb una altra pena màxima al LLucmajor que va errar el llançador— i el partit va acabar, o sigui, tres penaltis, dos gols. Els visitants es desesperaren però al qui li va costar més cara l'empenyadura va ser a en V.Vaquer ja que li mostraren la tarja vermella per protestar. Per acabar, el darrer encontre que coneixem en aquests moments, victòria a casa (1-0) contra el SCD "Independiente". Un alivi, cinc negatius i acabam, com començàvem, amb el mateix títol.

Joan Quintana

C.D. "Espanya"

LA PERMANENCIA O LA PERDUA DE CATEGORIA

Villena i Sbert, dos llucmajorers que també saben jugar a futbol.

A falta de nou jornades, difícilment es pot entreveure un desenllaç de permanència o de pèrdua de categoria. Assegurar qualsevol de les dues possibilitats seria pretenir de brui-xots, però afirmar que la situació és prou delicada és una assegurança fonamentada en la classificació que l'equip manté. La pèrdua dels punts al Camp Municipal davant l'Artà fou una passa cap al descens i sobre tot cap al record de negatius de IIIa. Divisió. Aquest -9 és una xifra que ofega les possibilitats de continuïtat. Per la lluita de permanència sempre hi ha en contra la necessitat imperiosa de guanyar, la presa per resoldre els partits, en conseqüència la manca de serenitat i penetració. Després, el temor de poder perdre és un martell que martititza en tot moment el joc de l'equip fins a la darrera pitada.

A mi, particularment, la possible davallada de l'"Espanya" em preocupa quant que els esforços comuns no han produït el fruit desitjat. Crec que lluitar per aguantar categoria és sempre un mal símptoma. Jugar a IIIa. Divisió per estar involucrat en les posicions de descens no

és prou important per continuar a tercera. La categoria d'un equip la dona els jugadors que el formen. El dilema es dispararà amb el temps; que l'"Espanya" farà lo impossible per mantenir-se n'estam ben segurs; però, en la possibilitat que davallàs, no s'acaba el món. El futbol té la cara i la creu de tots els jocs; la cara del somriure i la creu de l'amargura. I no hi ha res més encertat que jugar a la categoria adequada al potencial de l'equip.

De sempre hi ha hagut aficions al pronòstic i per aquests una exposició dels partits que manquen a l'"Espanya" per disputar a l'hora d'escriure aquestes retxes.

Espanya - Ses Salines (0-3)
Felanitx - Espanya (1-3)
Espanya - Alaior (0-3)
Binissalem - Espanya (0-3)
Calvià - Espanya (5-0)
Espanya - Badia (1-4)
Manacor - Espanya (2-1)
Espanya - Constància (1-6)
(Dintre el parèntesi els resultats d'anada...)

Vos deixam amb l'expectació i el dubte; nosaltres no preveim el futur però sí aventuram que la permanència ve molt costa amunt.

Jaume Manresa

els joves també compten

Juvenils C.D. "España"

ELS JUVENILS ENCARA PODEN ASCENDIR

Joaquim Janer Manresa, juvenil del C.D. "España"
(Foto Clar).

Important empat és l'aconseguit pels juvenils que dirigeix en Rafel Puigserver a Manacor enfront del líder Olímpic B. D'aquesta manera continuen els blauets consolidats en aquest tercer lloc —darrera l'Olímpic i del Santanyí— que encara que no dona opció a l'ascens, ja que només pugen els dos primers, es podria donar la casualitat que quedant tercera s'ascendís a Primera Regional. Ens explicarem: resulta que a la Lliga Nacional Juvenil de la Divisió es troba, immers a l'avantpenúltim lloc, l'Olímpic A, de la mateixa ciutat de les perles. O sigui, no podria ser que si en pujaven uns i en baixaven uns altres es trobassin dos clubs de la mateixa entitat en igual categoria. Però tot, com hem dit, ha d'ocórrer que l'Olímpic

A baixi a la. Regional i que el B pugi. Aleshores els espanyistes, com que Manacor hauria de renunciar a la categoria, ascendirien a una categoria que ja haurien d'haver assolit la passada temporada.

Però poden ocórrer encara moltes coses, en el futbol ja se sap... on manco t'esperes surt la sorpresa. Queden sis jornades —cinc quan la crònica surti a llum— i pot succeir qualsevol cosa. Fins i tot al darrer partit del campionat que els llucmajorers han de jugar contra el Santanyí, per ara segon classificat, es podria vèncer i decidir l'ascens per als nostres juvenils sense necessitat de combinacions, o, sigui, per mèrits propis i directes.

Joa. Quin.

Infantils C.D. "España"

S'HA ACABAT EL CAMPIONAT

Amb la visita a la ciutat d'Inca per enfrontar-se al Joventut Sallista acabà el Campionat Infantil de la. Regional (Grup B) on els nostres representants acabaren perdent per un gol a zero. Així ha acabat una competició que ha durat 26 jornades amb un resultat honorable, per als nostres al·lots, ja que al final han aconseguit quedar en un meritori sisè lloc.

Però facem un petit resum del que ha donat de si aquest campionat, per al C.D. "España".

B. Noguera, Infantil C.D. España.

RESULTATS:

1a. VOLTA:

Olímpic, 5 - ESPAÑA, 1
ESPAÑA, 5 - At. Manacor, 0
Badia, 6 - ESPAÑA, 0
ESPAÑA, 2 - Avance, 0
S. Jaime, 1 - ESPAÑA, 0
ESPAÑA, 1 - J.D. Inca, 0
Sollerense, 3 - ESPAÑA, 0
ESPAÑA, 1 - La Salle M, 0
Escolar, 1 - ESPAÑA, 3
ESPAÑA, 0 - Poblense, 2
ESPAÑA, 2 - Cardassar, 0
Llosetense, 1 - ESPAÑA, 2
ESPAÑA, 3 - J. Sallista, 1

2a. VOLTA.

ESPAÑA, 0 - Olímpic, 1
At. Manacor, 1 - ESPAÑA, 0
ESPAÑA, 1 - Badia, 2
Avance, 1 - ESPAÑA, 1
ESPAÑA, 9 - S. Jaime, 0
J.D. Inca, 2 - ESPAÑA, 1
ESPAÑA, 1 - Sollerense, 0
La Salle M, 3 - ESPAÑA, 0
ESPAÑA, 2 - Escolar, 1
Poblense, 3 - ESPAÑA, 0
Cardassar, 1 - ESPAÑA, 1
ESPAÑA, 4 - Llosetense, 0

J. Sallista, 1 - ESPAÑA, 0

Aquest resultat ens donen el següent balanç:

Jugats: 26
Guanyats: 13
Empatats: 2
Perduts: 11
Gols a favor: 43
Gols en contra: 36
Punts: 28.

El màxim goleador i vencedor del Trofeu Bar Sport ha estat en Miquel Magaña amb 16 gols. L'han seguit: R. Fuentes, 8; C. Tomàs, 6; J.L. Taboada, 2; J. Cano, 2; Ramos, 2; Agulló, 1; Amengual, 1; Rigo, 1; Mirell, 1; Servera, 1; i defensor contrari en p.p. 1 gol. Total: 43 gols. Res més, només dir: adéu a la lliga, benvinguda la Copa Primavera, si és que arriba.

J.Q.C.

Alevins C.D. "España"**ELS MES PETITS
CONTINUEN PEL BON CAMI**

Continuen pel bon camí, quant a resultats es refereix, els joves que entrenen el tàndem format p'en Pere Cantallops i Miquel Buja.

Després de la derrota a Felanitx (2-1), vengué una inesperada travallada a casa (1-3) enfront del C.D. Avance. Encara que una setmana després s'aconseguia un important empat (0-0) contra el S. Jaume a Binisalem. El darrer resultat conegut és el triomf mínim (2-1) al Municipal Ilucmajorer contra el J. Sallista d'Inca, amb gols aconseguits per Salom i Mòjer.

En una paraula, tot continua ben igual, o sigui, bé. I per afegitó es continua mantenint aquesta cinquena plaça a la classificació general que no creim que varii molt cara al final ja que resten —en aquests moments d'escriure aquestes retxes— tres jornades per

Onofre Riera, alevín, del C.D. España (Fotos Fermín).

acabar el campionat de lliga. Esperam, com ja hem fet amb els infantils, que al proper número vos podrem oferir un resum final del que ha estat aquest campionat.

J.Q.

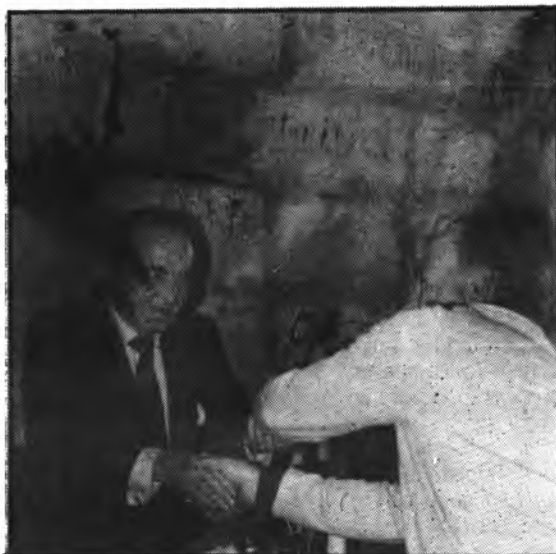
En basquetbol la selecció doblegà al nostre equip, si bé al descans els representants locals guanyaren de (42-41). I de llavors ençà els actes esportius no han tengut descans (basquetbol, minibàsquet, balonmano, judo, aikido i jiu-jitsu, etc).

Ens alegra enormement la decisió del Consistori a través de la Comissió d'en-

senyament, cultura i esports per tenir obertes de pintes en ample les portes del poliesportiu a qualsevol activitat degudament organitzada.

El cost del poliesportiu s'amortitzarà la participació popular i entre tots hem de fer vots per conservar aquesta gran obra.

Jaume Manresa.

**ENTREGA DE
TROFEUS DE LA
TEMPORADA
1.982**

Al restaurant Ca's Buso, va tenir lloc el tradicional dinar de companyonia i entrega de trofeus corresponent a la passada temporada.

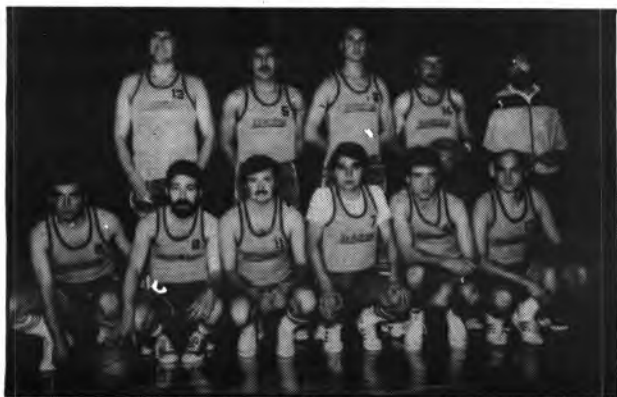
Al campionat de regularitat, el primer classificat fou en Miquel Vidal, el segon, Francesc Riera i el tercer, en Joan Clar, fins a vuit classificats. I Trofeu Baró de Vidal, a infantils i benjamins, en F. Molina i na Soledat Reolid; quant a la categoria Senior, els trofeus foren p'en Miquel Vidal i p'en F. Pedragosa.

En les proves d'encebat el primer lloc fou p'en Francesc Laredo.

**TROFEU CREACIONS
BEMBO.**

Amb la participació de nombrosos pescadors, va tenir lloc en aigües de Cala Pi, l'annual pesca patrocinada per la coneguda firma de confeccions del carrer de San Miquel, el concurs era al primer classificat pel pes capturat, a la peça major, i a l'esportivitat. El campió va ser en J. Clar amb un pes total de 1.310 grs. essent igual per a ell la peça major, un tord de 290 grs. El trofeu a l'esportivitat va recaure sobre en F. Pedragosa.

Joan Clar Coll.

POLIESPORTIU

C.J. Lluçmajor III Divisió (Foto Clar).

El començament de les activitats esportives al Pavelló Poliesportiu no poden ésser més esperançadores. Des de la inauguració oficial dia 18 de Març l'esport-sala ha fet festa de continuïtat en aquestes instal·lacions enveja de qualsevol poble veí. El plat fort de la jornada inaugural fou el basquetbol en l'encontre Selec-

ció de Mallorca i C.J. Lluçmajor.

Abans els petits oferien l'espectacle del fútbol-sala disputant-se un partit entre els equips E.G.B. del Col. Públic Lluçmajor i del Col. Sant Bonaventura. L'ambient era indescriptible, l'afició omplia les tribunes i els seus crits eren de lo més alentadors.

COLOMBOFILA

Quatre són les amollades que el Club Colombofíl LLucmajorer ha realitzat, corresponents al campionat 82/83, des de la darrera informació del número del mes de març d'aquesta revista.

Dues proves des de Muchamiel (Alacant), una des d'Eivissa i la darrera des d'Orihuela.

I Muchamiel.- De 104 coloms participants, només 56 foren cronometrats el mateix dia. L'endemà arribaren una vintena de coloms més i això fa que a bastants de colomers, la cosa acabàs un poc millor.

Els quatre trofeus que hi havia posats per aquesta prova foren aconseguits pels següents colomistes: 1. LLorenç Socies, 2. Aleix Comas, 3. Miquel Pallicer i 4. Joan Agulló.

II Muchamiel.- Aquesta és una de les amollades que més poc satisfets ha deixat la majoria de colomistes. Només 23 coloms vengueren el mateix dia, de 117 que prenién part a la prova. Això fou motiu que dels 27 aficionats participants, 11 no tengueren la sort de cronometrar cap colom.

Per aquesta amollada també hi havia quatre trofeus. Els guanyadors són els següents: 1. Bernat Vadell, 2. Josep Vidal, 3. Mateu Garí i 4. Miquel Pallicer.

Eivissa.- Aquesta amollada que és la cinquena que es fa enguany des

d'Eivissa, va ser aplaçada durant dos dies degut a que les condicions atmosfèriques no eren gaire favorables. Sembla que aquest aplaçament fou una mida acertada tota vegada que vengueren pràcticament tots els coloms.

Resultà guanyador N'Aleix Comas, 2. Joan Agulló i 3. Antoni Oliver Orihuela.- Totes les amollades que es fan des d'aquesta localitat alacantina, són esperades pels colomistes amb un cert recel, tenint en compte els resultats, sovint poc falaguers, de temporades anteriors.

Per aquesta prova s'havien engabiats 78 coloms, cronometrant-se només 33 el mateix dia.

Els guanyadors dels quatre trofeus d'aquesta amollada que han estat donats per la Caixa, són els següents: 1. Joan Agulló, 2. Bernat Vadell, 3. Joan Agulló i 4. Janer-Tomás.

Després d'aquestes proves i quan ens trobam més o menys a la meitat de la competició, les classificacions generals estan de la següent manera:

INSTAL·LACIONS SANITÀRIES CASTELL

1. Aleix Comas
2. Janer-Tomás
3. Antoni Oliver

BARON DE VIDAL

1. Janer-Tomás
2. Bernat Vadell
3. Antoni Oliver

Bernat

Ciclisme

XIIIè Internacional A. Vidal

MIKE KLUGE (Alemanya), VENCEDOR

El passat dia 19 i amb una participació de 59 corredors — 42 arribaren a la meta— va tenir lloc el XIIIè trofeu Internacional A. Vidal, Gran Premi Derbi, que organitza aquest amant de l'esport del pedal anomenat Bernat Capó. Al final i en solitari va vèncer l'alemany Kluge que va arribar amb 6'' sobre el segon classificat, Thomas Erikson (Suècia), a la meta de Randa.

La sortida va tenir lloc a les 9 h. davant el "Bar España", seu del C.C.LLucmajor, marxant des d'un principi a un fort ritme, produint-se alguns intents de fuga, però no va ser fins a Ses Salines on es produí l'escapada final. Encapçalada pel mallorquí del C.C.P. Gabriel Mas i l'alemany Ihnem els quals a Santany duien quasi un minut d'avantatge a la resta del pelotó, en el qual hi hagué una caiguda que tengué com a protagonistes en G. Crespí i en J.A. Manchado.

A la sortida de Santanyí s'escapà en Kluge que al final seria el campió i seguidament un grup de sis homes, Erikson, Crespí, Lange, Bitting, Schuda i Asplund. A Ca's Concos, Kluge arriba als dos escapats, lloc on duien un

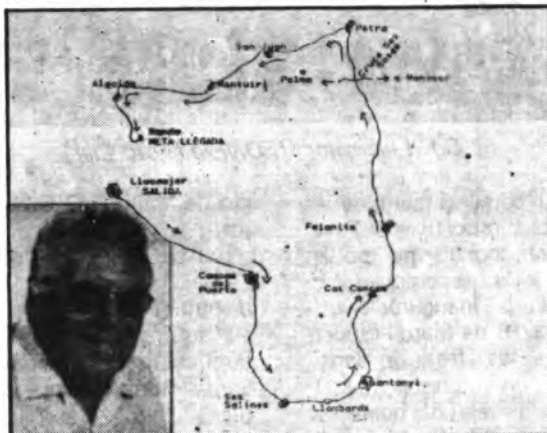
avantatge de 31 '' al grup perseguidor i l m. al pilotó, avantatge que seria augmentat al creuer de Ses Basses amb 45 s. al segon grup i 3 m. a la resta.

A Petra els tres escapats són agafats per Erikson, Asplund, Lenge, Bitting i Schuda. A la sortida del poble duien 4 m. d'avantatge al pilotó del qual en sortien Ditman, Nepp, Przybylek, Ortroski i el mallorquí del Roxa - Opel, Antoni Luque, grup al qual els escapats encara duien 3m 30'' i cinc al pilotó a l'arribada a Montuiri.

A Algaida del grup dels fugats se'n van Kluge, Mas i Erikson que arriben a la meta de Randa, primer M. Kluge (2-25-17), segon, T. Erikson (2-25-23) i tercer G. Mas (2-25-25). Al minut arriben a un grup de 5 homes: Longe, Asplund, Shuda, Bitting i Thnem i a 6 m. Dittman, Nepp, Przybylak, Ostrosky i Luque fins a 42 classificats.

Poc després a la placeta de Randa es produí l'entrega de trofeus al vencedor Kluge, al primer mallorquí, Mas i al primer corredor del "Puch", J. Gomila del qual és director en Bernat Capó i ver-tader home fort d'aquesta excel·lent prova.

Joan

Bernat Capó, organitzador de la prova.

PUIG

SABATERIA

Sant Miquel, 9 Tel. 66 02 57

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Entre noltros

NAIXEMENTS.

- Francesca Mas Tomàs, filla de Miquel i Maria, va néixer el 19-2.
- Miquel-Angel Solano Pérez, fill d'Anastasi i Josepa. Dia 27-2.
- Sergio González Cardona, fill de Pere-Josep i Margalida. El 2-3.
- Bernat Blanco Cardell, fill de Josep i Magdalena. Dia 9-3.
- Simó Sierra Tugores, fill de Joan i Martina. Dia 15-3.
- Joana-Aina Tomàs Manresa, filla de Damià i Maria. El 15-3.
- Daniel Jubert Espinalt, fill de Pere i M. Angels. Dia 15-3.

CASAMENTS.

- Antoni Mut Tomàs i Aina Salvà Torrens. En el Convent de Sant Bonaventura, dia 29-1.
- Antonio Montalvo Navio i Antònia Vidal Puigserver. Dia 27-2, a l'Església Parroquial de Sant Miquel.
- Joan Llompart Capellà i Margalida Mas Garau. A Sant Bonaventura dia 12-3.
- Jaume Vidal Bonet i Joana-Aina Salvà Martínez. Dia 26-2, a Sant Bonaventura.
- Joan Cifre Roca i Ma. Begonya Navas Valdivieso. A l'Església Parroquial de S'Arenal, dia 11-3.
- Bartomeu Salom Roca i Margalida Servera Capellà. A S'Arenal dia 12-3.
- Joan Ignaci Santiago Garcia i Araceli Sillero Rodríguez. Dia 20-3, també a S'Arenal.

DEFUNCIONS.

- Andreu Juárez Vico. 13-2.
- Catalina Moll Ballester. 25-2.
- Catalina Ferrà Garau. 27-2.
- Clement Garau Noguera. 28-2.
- Joan Ros Roig. 1-3.
- Francina Castar Cardell. 1-3.
- Miquel Guasp Cerdà. 2-3.
- Apolònia Bauzá Florit. 5-3.
- Antoniaina Sastre Garau. 7-3.
- Maria Sastre Lladó. 10-3.
- Esperança Füllana Cardell. 13-3.
- Catalina Garcies Garau. 14-3.
- Francesc Font Ripoll. 14-3.
- Damià Tomàs Ginart. 15-3.

METGES I APOTECARIES DE TORN. MES D'ABRIL.

METGES.

- Dies 31-1: Dra. M. Bosch.
- Dies 2-3-4: Dr. M. Pons.
- Dies 9-10: Dr. M. Pons.
- Dies 16-17: Dr. R. Llompart.
- Dies 23-24: Dr. D. Salvà.

NOCTURNS:

- Dilluns: D.J.E. Carrero.
- Dimarts: Dr. R. Llompart.
- Dimecres: Dr. R. Llompart.
- Dijous: Dr. D. Salvà.
- Divendres: Dr. M. Pons.

APOTECARIES.

- Dies: del 28 al 3 i del 3 al 4: D.M. Pons.
- Dies: del 4 al 10: D. J. Mir.
- Dies: de l'11 al 17: D.M. Cirera.
- Dies: del 18-25: D.S. Gamundí.
- Dies: 25-1-6: D.M. Pons.

CLIMATOLOGIA MARÇ 1.983.

Observació de dates tancada dia 22.

Desgraciadament el temps no fa content a tothom al mateix moment, aquest mes de març no ha estat als pàgines a qui ha deixat contents ja que només dia quinze i dia setze va fer quatre gotes que són inapreciables; ara bé aquelles persones que les agrada fer una passejada quan han dinat no poden queixar-se la majoria dels dies han estat suaus i assolellats, amb temperatures que no han baixat dels tretze graus i han arribat el devuit i mig.

ISLEÑA DE MOTORES, S. A.

Concesionario Oficial

COLABORADOR

REPARACIONS EN GENERAL
PLANXISTERIA I PINTURA

TALLERS LLUCMAJOR

Ronda de Ponent, s/n.
Tel. 66 12 67

LLUCMAJOR Mallorca

TALLER MECANICO
ANTONIO ROSSELLO

Navarra, 4 - 6 - Tel. 660928 - LLUCMAJOR

EBRO

Jeep

MF

CERAMIQUES
M. ARTIGUES

Ribelles - Pitxers

Quadres

i miralls de rajola

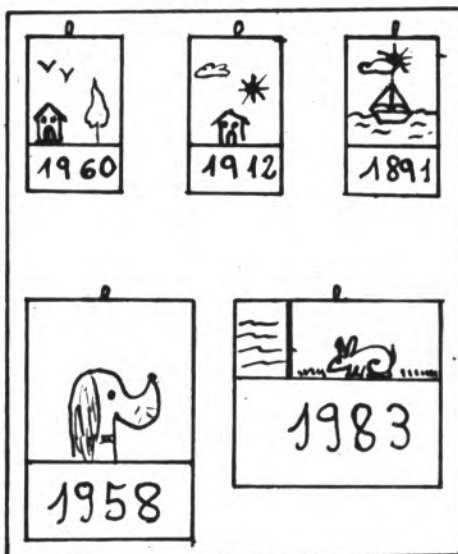
Taller: Carrer Major, 157
LLUCMAJOR - Tel. 66 18 85

Sopa de lletres

* Deu nom de parents.

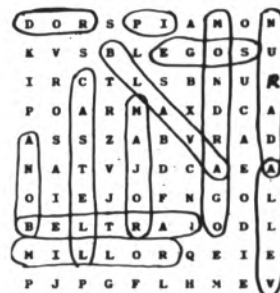
JEROGLIFIC NUM. 1

¿Qué diu en Pere a N'Antoni?

Solucions núm. anterior

Sopa de lletres

SOLUCIO AL JEROGLIFIC NUM. 0
Dins un paner.

PASSATEMPS

POLITICA - FICCIO

P'es forat d'es moix

L'Ajuntament ha enviat unes circulars a totes les nostres escoles recomençant l'ús correcte del nom "LLUCMAJOR"; és una llàstima que no hagin estat capaços de predicar amb l'exemple.

Sports

CA'N SALOM

CORDELERIA

ESPARDENYERIA

ARTICLES DE PESCA

C/. Músic Joan Xamena, 12 - Tel. 66 14 84
LLUCMAJOR

TREBALLAM PER MALLORCA

avinguda joan march ordinas, 8/tel. 298320/

ciutat de mallorca

PUBLICITAT

VIDEO CLUB CA'N BERNAT

Carrer Sant Miquel, 51

Tel. 66 09 92 LLUCMAJOR

ELECTRIC *Calafat*

CRISTOBAL CALAFAT JUAN

INSTAL·LACIONS ELECTRIQUES
SERVEI TECNIC

SISTEMES D'ALARMA I SEURETAT
ANTI - ROBO

INSTAL·LACIONS D'ENERGIA SOLAR

C/. Jaume II, 40 - Tel. 66 01 39
Ronda Migjorn, 90 - 2on. Tel. 66 06 08
LLUCMAJOR

En los Concesionarios RENAULT encontrarás tu SUPER 5.

RENAULT 5 TL

- 1.108 cm³.
- 45 CV y 135 Km/h.
- 5.5 l. a los 100. a 90 Km/h.
- 3 ó 5 puertas.

RENAULT 5 TX

- 1.397 cm³.
- 63 CV y 154 Km/h.
- 5 velocidades.
- 5.2 l. a los 100. a 90 Km/h.
- Spoiler delantero.

RENAULT 5 COPA TURBO

- 1.397 cm³ y turbocompresor.
- 110 CV y 185 Km/h.
- 5 velocidades.
- 5.6 l. a los 100. a 90 Km/h.
- Llantas de aleación ligera.

RENAULT 5 GTL

- 1.108 cm³.
- 45 CV y 138 Km/h.
- 4 ó 5 velocidades (opcional).
- 4.6 l. a los 100 Km/h.
- 3 ó 5 puertas.
- Llantas de aleación ligera (opcional).

RENAULT 5
Descubre lo que pueden hacer.

Ven a verlos a:

Bartolomé Jaume Nadal

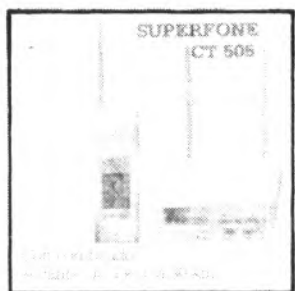
Hispanidad, 17 - 19
Teléfono 66 01 40
LLUCMAJOR (BALEARES)

Exposició a S'ARENAL:
C/. Sant Cristófol, 5 - Tel. 26 00 01

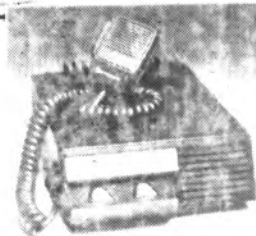
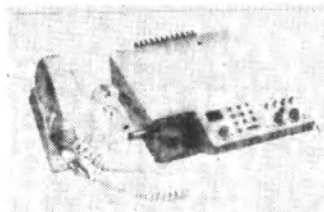
CA'N PAU SALVA

***ELECTRODOMESTICS
*INSTAL·LACIONS**

***INSTAL·LACIONES DE RADIO-TELEFONOS I TELEFONOS SIN HILOS**
con alcances | de 200 mts. a 80 Kmts. |
Para particulares, industriales, transportistas, taxis, agricultores y otros |

*BOTIGA: C/. Bisbe Taixaquet, 24
*TALLER: C/. Weyler, 1
Tel. 66 01 04 - 66 02 55
LLUCMAJOR

**EL FORN CA'N PACO ELABORA ELS SEUS PROPIS
PRODUCTES I ELS VEN DIRECTAMENT AL CLIENT
RESPETANT AL MAXIM LES NORMES DE SANITAT
I HIGIENE**

**DESDE JUNIS
(DESAYUNOS)**

Ensaïmades
Brioixos
Panets de Viena
Panets de bombon
Croissants
Magdalenes
Biscuit
Bolos

ANIVERSARIS
Preparam tortades pels
aniversaris de nins,
adornades amb motius
infantis

NOVETAT !

A partir d'ara podrà
adquirir "berlines"
fetes del dia al nostre
establiment

LLUCMAJOR
C/. Major, 79 - Telèf. 66 09 45